

@Baksteg

Första #47

“Du är med stor sannolikhet en riktig fegis!”

av

Thomas Svenson

@tsvenson

Dag noll

Nu har tillräckligt med gammalt skräp arkiverats i /dev/null för att idag ska kunna räknas som dag 0.

[LÄS MER](#)

[Lämna en kommentar](#)

*Till minne av Robin Williams,
en av vårt tids mest intelligenta komiker.
Robin gav oss mycket mer än bara Shazbot.*

Medhjälpare sökes

Finns massor av möjligheter vara
med och göra något bra av
Baksteg.

Samarbeta

Innehåll

#0 – alphatest (2015-04-06).....	5
#1 – Omstart på riktigt (2015-04-09).....	6
#2 – Paus och eftertanke (2015-04-12).....	7
#3 – Språk är först och främst ett kommunikationsmedel (2015-04-23).....	11
#4 – Små justeringar leder till större och hållbarare förändringar (2015-04-26).....	14
#5 – Har vi någonsin haft större möjligheter än nu? (2015-04-28).....	16
#6 – Visa och förklara på ett smartare sätt (2015-05-04).....	18
#7 – Framtidens skola finns och är tillgänglig överallt (2015-05-05).....	20
#8 – Hur bra och säkert är Freemium på nätet? (2015-08-08).....	23
#9 – 6 månader senare, väntan går sakta vidare (2015-05-18).....	29
#10 – Var finns Sveriges John Oliver? (2015-05-18).....	33
#11 – Det fruktansvärt farliga och näthatande internet (2015-05-19).....	35
#12 – Lärande bör vara ett naturligt inslag i vardagen (2015-05-21).....	39
#13 – Sociala medier blir vad du gör dom till (2015-05-27).....	43
#14 – Vad menas med granskande och grävande journalistik? (2015-06-08).....	46
#15 – Är det bipolär jag är? (2015-06-10).....	55
#16 – Själv är inte alltid bäste dräng och några #ffse @hyttfors @FrokenFlipp @martinborgs @t_sjostrom @HERO_Respondi @robertklavus @Jonas_Blind_Hen (2015-06-12).....	59
#17 – Den nästan osynliga revolutionen pågår för fullt (2015-06-15).....	67
#18 – Hackkycklingar tar plats i organisationen (2015-06-17).....	74
#19 – Framtidens företagande är redan här (2015-06-18).....	76
#20 – Bitcoin – Den kryptiska valutan (2015-06-19).....	79
#21 – Industrialismens grepp över det svenska samhällssystemet (2015-06-23).....	87
#22 – Hur energismutsig är Kina? (2015-06-23).....	91
#23 – Medhjälpare till Baksteg sökes (2015-06-23).....	93
#24 – DABbandet äntligen över (2015-06-24).....	97
#25 – Inget ont som inte #DAB2020 kan... (2015-06-24).....	100
#26 – Coursera – 1 045 universitetskurser (freemium) (2015-06-25).....	103
#27 – Public service kan göras relevant igen (2015-06-25).....	107
#28 – Onödiga eftersläppande måsten (2015-06-26).....	112
#29 – Hur många onödiga måsten skapar vi själva? (2015-07-08).....	114
#30 – Kombinera psykologi med filosofi och någonting händer (2015-07-09).....	117
#31 – Visst tusan minns vi utan tvångstankar (2015-07-11).....	121
#32 – Digitaltekniken automatiserar bort sin egen viktighet (2015-07-12).....	125
#33 – För 16 år sedan – 1999 – Amigan 13 år av mitt liv (2015-07-25).....	128
#34 – Samhället tar inte hand om sina småföretagare (2015-07-25).....	137
#35 – Allt är möjligt, tills motbevisat (2015-07-27).....	138
#36 – Vilken kultur lever vi i, egentligen? (2015-07-28).....	141
#37 – Skärp dig eller stå still och ilsket stampa (2015-08-01).....	142
#38 – Den tärande Offentliga Debatten (2015-08-04).....	145
#39 – Det offentliga debattklimatet i Sverige är sjukt! (2015-08-04).....	147
#40 – Den närande Offentliga Dialogen online (2015-08-04).....	148
#41 – Min ambition med Baksteg (2015-08-05).....	150
#42 – Redaktörens nya digitala utgångsläge (2015-08-05).....	153
#43 – Open Source är att förenkla för varandra, där värdet finns (2015-08-05).....	155
#44 – Sökes: Berättare ur vardagen (2015-08-06).....	157
#45 – Vardagsmedia saknas i samhället (2015-08-07).....	160
#46 – Att underlätta för varandra skapar nya indirekta värden (2015-08-08).....	162
#47 – Du är med stor sannolikhet en riktig fegis! (2015-08-09).....	168

#0 – alphatest (2015-04-06)

alphatest

Okido, då testar vi hur smidigt det är att skriva och publicera ett blogg-inlägg på sajten.

LÄS MER

 Lämna en kommentar

#1 – Omstart på riktigt (2015-04-09)

Ni som följt mina bravader från [@Baksteg](#) under senaste året har förmodligen noterat att det varit mycket upp och ner, en riktig bergochdalbana kan man säkerligen benämna det som.

Det har dock varit ett mycket lärorikt år för mig då det har gett mig möjlighet att på allvar gå igenom, vända och vrida på allt. Framförallt har många tankar kretsat kring hur jag själv fungerar socialt i samhälle och även professionellt i yrkeslivet.

Nu känner jag mig äntligen redo att på riktigt satsa framåt igen. Den motivation och kreativa energi jag hade för 15-20 år sedan är på väg tillbaka och det börjar kännas fantastiskt roligt att komma igång och börja skapa igen.

Digital omstart

För närvarande jobbar jag mycket med att bättra organisera och strukturera mitt liv och mina framtidsplaner. I dagens samhälle så är en digital identitet något som blir allt viktigare och det är något jag vill utforska vidare. Då inte bara själv utan i samtidsandan så öppet och samarbetande med fler som möjligt.

Därför innebär det här blogg-inlägget även min digitala omstart. Den här bloggen är början på min berättelse om hur jag försöker omvärdera vad jag gjort, vad jag behöver göra och hur det bäst kan göras.

Förhoppningsvis kommer detta så småningom visa sig användbart för fler i vårt framväxande digitala samhälle.

Kanske även för dig...

#2 – Paus och eftertanke (2015-04-12)

För några dagar sedan publicerade jag inlägget [Omstart på riktigt](#). En viktig del i min omstart har varit att ge mig själv den tid som behövdes för att verkligen kunna tänka igenom min egen situation, hur jag hamnat där jag är och vart jag vill att min egen framtid skall utvecklas till.

Om bara 5-10 år kommer vi att se på dagens internet på samma sätt som vi nu ser tillbaka på tjock-TV, minst!

För mig personligen har dom sista månaderna handlat väldigt mycket om vad göra med det jag hittills kallat **Projekt Baksteg**, om det är något att bygga vidare på eller om något nytt ska ta över.

Min digitala identitet

Framförallt har mina tankar handlat om hur hitta en bättre balans mellan den digitala och analoga delen av mitt liv. Mycket har jag delat med mig av på twitterkontot [@Baksteg](#) där jag experimenterat en hel del med olika sätt att kommunicera och föra dialog. Det har varit en oerhörd värdefull källa till lärande och även gett mig möjlighet att stöta mig med massor av intressanta personer i vårt avlånga land.

Jag var förmodligen av av dom första hemma i Moheda som skaffade *hemdator* som det hette på den tiden. Det är många tiotals år sedan nu och sedan dess har datorer, IT och framförallt internet varit en stor del av mitt vuxna liv. Inte bara i Sverige, utan även inneburit 11 år utomlands i England och Spanien fram till återflytten sent 2011.

Det jag i praktiken aldrig gett mig själv är ordentligt med tid att omvärdera mina egna mål och ambitioner. Min *digitala identitet* har bara byggts på

med nya lager, vilket har blivit en hel del genom åren. Faktum är att fram tills för bara några månader sedan så fanns inte ens benämningen **digital identitet** i min verklighet, det var bara en förlängning av mitt vanliga (analoga) liv.

Baksteg och framtiden

Nu har jag fått den tid som behövdes, paus för eftertanke, för att vända på steken från att nästan jämt kämpa för att hinna med till att faktiskt börja kunna planera framtiden på ett betydligt mer hanterbart sätt.

Mycket i tankarna är fortfarande väldigt nytt och det är självklart massor av gammalt skräp som behöver gås igenom och fixas. Dock känner jag mig ha kommit tillräckligt långt för att kunna ta viktiga beslut om min egen framtid, inklusive vad det ska bli av med Baksteg...

I dagens allt mer digitala samhälle har vi större och bättre möjligheter än någonsin tidigare i historien att påverka vår egen framtid. Tack vare internet har vi inte bara tillgång till stora delar av världens samlade kunskap – Vi är också själva en del av processen att både använda och förbättra den vidare.

Som jag ser det så är vi bara *i slutet av början på den digitala eran*. Det vi hittills sett växa fram med internet som utgångspunkt är fantastiska möjligheter. Dock är det ingenting mot vad vi kommer få ta del av i framtiden. Om bara 5-10 år kommer vi att se på dagens internet på samma sätt som vi nu ser tillbaka på tjock-TV, minst!

Min omstart har gett mig tid att fundera och omvärdera hur jag själv använder den digitalteknik vi redan har. Det har gett mig tid att hitta en bättre fungerande balans mellan mina digitala och analoga identiteter, att organisera och strukturera upp bättre fungerande arbetsflöden för hur jag själv använder digitaltekniken på smartare och mer effektivt sätt.

Det är den kunskapen som jag nu vill dela med mig av på Baksteg. För mig har Baksteg helt enkelt utvecklats till att bli synonymt med gränsen mellan digitaltekniken och mitt vanliga liv. Baksteg har gett mig en plats att utforska hur bättre hantera digitaltekniken i min egen vardag.

Virtuell organisation

Vad mitt funderande lett till är att det naturliga steget är att bygga upp en virtuell organisation kring Baksteg. Arbetet har i praktiken redan pågått under en längre tid redan och har nu kommit så pass långt att det blivit dags att ta de avgörande besluten.

Vad som kommer ske närmast är följande:

- Den här bloggen kommer tillsvidare att fungera som den primära webbsajten för Baksteg medan jag jobbar vidare på www.baksteg.se.
- [@Baksteg](https://twitter.com/Baksteg) förvandlas till det officiella organisation-kontot på Twitter.
 - Många jag följer där kommer att flyttas över till [@tsvenson](https://twitter.com/tsvenson) som är mitt personliga konto. Det gör att jag kan samla alla mina nya personliga kontakter på ett ställe och därmed göra [@Baksteg](https://twitter.com/Baksteg) mer hanterbart för dom professionella behoven.

Att skilja på min professionella satsning (Baksteg) och min mer personliga sida är något som har utkristalliserat framförallt under sista veckorna. I grunden handlar det om att göra min vardag mer hanterbar, upplevelsefylld och framförallt framtidsorienterad. Den omorganisation jag redan genomfört har gjort underverk för mitt kreativa tänkande och speciellt hjälpt mig hitta bättre fungerande lösningar på mina behov för att ta mig vidare i livet.

Det är just dessa lärdomar som jag nu vill börja dela med mig av med Baksteg som utgångspunkt. Nu känner jag mig mogen och redo att på

allvar göra ett seriöst försök att skapa något större, något som förhoppningsvis kan komma att hjälpa fler än bara mig själv till en bättre vardag.

Min ambition är även att göra Baksteg tillgängligt och öppet för fler att vara med och utveckla. Här tar jag mycket inspiration från alla [Open Source-projekt](#) jag genom åren haft förmånen vara en del av. Där har jag lärt mig massor av nyttigt om hur digitaltekniken hjälper föra människor samman och där det öppna samarbetet handlar om så mycket mer än den felaktiga svenska översättningen *Öppen Källkod*.

Välkommen att följa med på min resa med Baksteg som utgångspunkt för att hitta nya lösningar att göra framsteg med.

#3 – Språk är först och främst ett kommunikationsmedel (2015-04-23)

Vill börja inlägget med att ställa en enkel fråga:

– Hur använder du språk idag?

Jag valde att använda ordet ”språk” och inte ”språket” därför att vi aldrig har haft bara ett språk utan massor av olika som hela tiden förändras och vidareutvecklas för att passa våra vardagliga och framtida behov.

Svenska är ett samlingsnamn på idag massor av lokala dialekter, dels i Sverige men även utomlands där utvandrade av naturliga orsaker gjort större eller mindre ansträngningar att bevara sitt arv från modersmålet.

Språk är mycket mer än något mänskligt

För mig är språk först och främst ett kommunikationsmedel för att två, eller fler, individuella entiteter på något sätt ska kunna samarbeta på ett smartare och bättre utvecklande sätt.

Människans talade språk är mänsklighetens sätt att förvandla sina tankar till något som kan förstås och bättre tolkas av någon eller något annat. Idag blir digitala maskiner allt bättre på att tolka det levande språket och automatiskt utföra tjänster som förhoppningsvis underlättar i flers vardag.

- Rätt använt bör det informationsutbyte, som språk möjliggör, leda till att vi tillsammans kan lösa dom allt bättre definierade samhällsutmaningarna vi känner till, som vi själva orsakat och som vi idag – tack vare språk – förstår är ohållbart fortsätta ignorera in i framtiden.

Språket ger oss möjlighet att beskriva våra upplevelser, erfarenheter och även på fantastiskt användbara sätt bevara och lära av inför framtiden.

Digitaliseringen har satt raketfart

Hur många gånger i filmer har vi inte hört:

- Det handlar ju knappast om raketforskning!

Fast nog kan vi säga att digitaliseringen definitivt satt raketfart på både tillgång och hantering av information, där utbyten av kunskap genom användande av språk är en av dom absolut viktigaste ingredienserna...

Jag tror att människor genom alla tider funderat över hur bättre kunna kommunicera med omvärlden på olika sätt. Det som gör oss människor unika är att vi inte bara lyckats komma på smarta sätt att dokumentera och bevara tankar, i form av text, ljud och bilder, vi har även lyckats använda den bevarade kunskapen till att vidareutveckla maskiner som idag automatiskt kan processa, organisera och på andra sätt sortera och presentera bevarad information på ett allt begripligare, ofta multimedialt, sätt.

Obegränsade möjligheter

För mig innebär digitalisering och det öppna internet den största demokratiserande processen någonsin i vår kända historia. På bara 20+ år har utgångsläget vänds både ut & in och upp & ner.

Idag kan allt fler av oss vända och vrida information, fakta, kunskap, vetenskap, osv... på sätt som för bara fåtalet år sedan dom flesta knappt ens vågade drömma om.

Vi har bara inte hunnit anpassa oss riktigt ännu

Här blir jag allt mer övertygad om att vår stora samhällsutmaning ligger. Jag tror helt enkelt att allt har gått så fruktansvärt fort att allt för få ännu på

riktigt hunnit förstå potentialen och möjligheterna i det nya informations-samhället som snabbt växer fram.

Det handlar dock inte bara om att förstå hur det fungerar nu, minst lika viktigt är att vi lär oss bättre utgå från dessa fantastiska möjligheter som digitaltekniken och ett fritt och öppet internet ger oss.

Lär vi oss bättre identifiera dom möjligheter vi har att lösa våra gemensamma utmaningar, med hjälp av vårt nya uppkopplade informationssamhälle, så är jag övertygad om att vi tillsammans lär oss hitta allt fler onödiga begränsningar som ligger kvar och skräpar. Begränsningar som bromsar och fördröjer dom förbättringar vi idag, med bl.a. vetenskapens hjälp, vet snabbt skulle kunna förbättra och skapa ett hållbarare framtida samhälle för allt och alla att dela på.

För att nå dit så behöver nog mänskligheten se språk mer som fantastiska möjligheter till att bättre förstå och samarbeta.

Kan vi göra det så tror jag även att språk kommer att bli mindre användbart som verbala vapen för att få dåliga argument att låta övertygande...

#4 – Små justeringar leder till större och hållbarare förändringar (2015-04-26)

Länge var det bara målet som gällde för mig. Allt handlade om saker som att problem bara var sånt som skymde sikten mot målet och det gällde att så snabbt som möjligt komma förbi hindret så att segrans sötma efter att bryta målnöret kunde smakas.

Nej, jag pratar inte om idrott. Livet är inte ett sprinterlopp där allt handlar om att vinna eftersom tvåan sällan räknas, sällan koms ihåg förutom i resultatlistor arkiverat någonstans. Det jag pratar om är det maraton som kallas livet och utspelas från födsel till död.

All tid vi får däremellan är för var och en av oss något helt unikt personligt. Ingenting annat delar hela vår upplevelse, men är vi generösa så delar vi gärna med oss så att andra kan inspireras av vår kunskap och dom erfarenheter vi samlar på oss genom livet.

Uppleva vardagen

Numera handlar mitt liv allt mer om dom upplevelser och influenser jag blir utsatt för dagligen, var dag i min egen vardag. Mina upplevelser består av olika dagliga utmaningar som gör det möjligt att på olika sätt ge mig själv bättre förutsättningar och större möjligheter att på nya sätt förbättra min framtida tillvaro.

Ingen dag är en upprepning av redan passerade dagar. Även om det på ytan kan tyckas vara lika så har mina erfarenheter från tidigare situationer förberett mig så att jag nu, inför just den här unika situationen, förhoppningsvis lösa utmaningen på ett både bättre och smartare sätt.

Lösningarna kommer sällan från stora förändringar utan från en

kombination av alla små finjusteringar som kontinuerligt hjälpt mig att förbättra min kunskap och de metoder jag använder för att lösa de utmaningar och problem jag har framför mig.

Målriktning

Den här förändringen har hjälpt mig att komma bort från det tunnelseende som målet förut var. Ett tunnelseende som allt för ofta isolerade mig från omvärlden och in i mina egna tankar, bekymrad och ifrågasättande över varför så lite fungerade som planerat och tänkt.

Trots att målet i sig är allt mindre viktigt så känner jag mig mer målinriktad än kanske någonsin tidigare i mitt liv!

Personligen tror jag att det främst beror på att jag nu tillåter mig njuta och lära av alla fantastiska upplevelser och möten på resan, upptäcktsfärden mot vad målet till slut avslöjar sig vara.

Att jag även börjar hitta bättre sätt resa och uppleva tillsammans med fler gör ju bara allt så mycket bättre.

De ska va gött å leva!

#5 – Har vi någonsin haft större möjligheter än nu? (2015-04-28)

Sitter här i soffan och snabbreflekterar tillbaka på...

...tweetad för runt 20h nu. Den känsla av användbarhet jag då precis fått har sedan dess vuxit sig än större.

Det som också slår mig är hur otroligt snabbt vi idag kan vidareutveckla egna idéer, snabbt kunna söka fakta och även interaktiv feedback med mindre, eller mer.

Men framförallt har jag upptäckt hur fantastiskt lätt det är att bygga upp ett förtroende för både personer och organisationer som på olika sätt använder digitaliseringens möjligheter.

Vilka betydligt bättre möjligheter vi idag har, jämfört med t.ex. när jag gick i skolan med början på 70-talet.

Det är faktiskt rätt lätt för mig att snabbt visualisera den enorma effektiviseringen av tillgången på kunskap och interaktiv feedback vi har idag. Rätt använt är det ett fantastiskt användbart verktyg för att mer öppet, inbjudande, spåna och bolla om även utvecklande ämnen.

För mig är svaret på frågan enkelt:

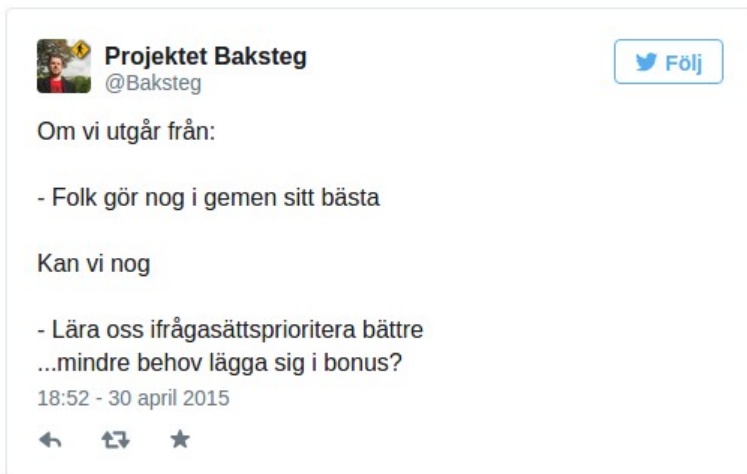
– Nej, det har aldrig ens varit i närheten av så stora möjligheter som idag!

Dessutom allt mer säker på att det gäller både på personlig och global nivå.

Vi behöver bara lära oss bättre undvika allt ”skitsnack” och annat brus som också frodas digitalt. Mycket som för mig handlar om uppdämd frustration, för nu börjar jag förstå det var mycket där jag själv fastnat...

#6 – Visa och förklara på ett smartare sätt (2015-05-04)

För några dagar sedan twittrade jag ut...

...och nu när jag fått lite distans till påståendet så känns det som en allt bättre fungerande utgångspunkt.

Vi behöver nog bara utgå lite mer från oss själva, för visst försöker nog dom allra flesta av oss göra sitt bästa?

Vad är det då som gör att vi tappar tålamodet, att vi glömmer bort att andra inte har den kunskapen i just den situationen, så att dom kan lösa det vi själva tycker är en rätt simpel utmaning?

Har funderat mycket sista tiden över hur stort utrymme vi ger andra att förstå och kunna sätta sig in i situationer. Trycket i det samhälle vi nu har gör ju knappast det lättare ge andra det utrymme och tid som dom ofta faktiskt behöver. Som du själv skulle behövt om roller var omvända.

Mina funderingar har även hjälpt mig att ge mig själv mer tid och utrymme, att sluta ifrågasätta det jag ”tycker jag faktiskt sedan länge borde kunna”. Samhället idag är i ständig förändring, men samhällssystemet har halkat efter allt mer och fungerar allt sämre för att hjälpa oss utvecklas.

Nu försöker jag utgå mer från att alla faktiskt försöker sitt bästa och istället för att kritisera, när det inte går tillräckligt snabbt för mina behov, så är det upp till mig att försöka visa och förklara på ett smartare sätt.

#7 – Framtidens skola finns och är tillgänglig överallt (2015-05-05)

För 75 dagar sedan så twittrade jag...

...just nu, då jag påbörjar skriva det här inlägget, ser jag [dagens \(4:e maj\) Aktuellt på SVT Play](#) där stor del av programmet handlar om den färskaste OECD-rapporten om den svenska skolan.

Eftersom den här bloggen så sakta håller på att ta form så tänkte jag att det är dags att återvända till just den tweeten och försöka beskriva hur jag funderat vidare och börjat använda dom tre enkla stegen #ALF innehåller.

Använda det jag har

- Drygt 47 års upplevelser och andra livserfarenheter.
- Fick tidigt på 80-talet intresse för vad datorer skulle kunna göra för nytta i samhället. Ett intresse som bara växt med åren.
- Startade mitt första företag (import och distribution av Commodore Amiga program och tillbehör) vid 18 års ålder. Detta eftersom den gymnasieutbildning som *yrkesvägledaren* (har jag för mig det hette

då) i 9an påstått var den bästa visade sig vara, precis tvärtom, den sämsta och enda av El-tele varianterna jag *inte kunde komma vidare från alls*.

- Har bott 11 år utomlands i England och senast Spanien som jag återflyttade från 2011.
- Har bostad (hyr ett litet rum) med tillgång till internet.
- Bordsdator, notebook och smarttelefon.

Det är mina grundförutsättningar och mitt personliga utgångsläge.

Lära utifrån mitt perspektiv

För mig är lärande något dubbelriktat, vi är alla både lärare och elever samtidigt. Skolan i samhället är en koncentrerad utbildningsform som länge fyllde sin funktion. Idag 20+ år efter internet introducerades så har förutsättningarna snabbare än någonsin tidigare förändrats, men skolan har inte alls hängt med och det är varken elevernas eller lärarnas fel.

Tack vare internet har jag tillgång till större delen av världens samlade kunskap. I takt med att bandbredden ökat så har även kvaliteten och utbudet av både föreläsningar och specialgjorda nätbaserad utbildningar. En ofantlig mängd högkvalitativ utbildning, inte minst från alla stora välkända universitet i engelsktalande länder, läggs dessutom ut helt fritt på webben. Ofta i form av MOOC som står för [Massive Open Online Courseware](#).

Webben för mig är idag en buffé, ett smörgåsbord dukat med välsmakande och för ändamålet väl portionerad kunskap från hela världen. Kunskap jag bekvämt hemma i soffan, på ett café eller på stranden under ett parasoll kan lapa i mig efter behov.

- [Har vi någonsin haft större möjligheter än nu?](#)

Jag är dessutom övertygad om att vi bara har sett börjar på den kunskapsrevolution som pågår.

Förbättra det jag kan

Det är vad jag försöker göra här, den [digitala omstart jag nyligen påbörjade](#) har redan gett mig massor av positiva förbättringar och andra framgångar.

Dom 75 dagar som nu gått har inte bara gett mig framtidshoppet tillbaka. Jag har även fått en självkänsla och tro på mig själv som är större och starkare än någonsin.

Kanske behöver vi göra likt Rumpnissarna och fråga oss själva:

[Voffer gör vi på detta viset...?](#)

Behöver vi verkligen göra frågan och vår gemensamma utmaning krångligare än så?

#8 – Hur bra och säkert är Freemium på nätet? (2015-08-08)

Före internet tog fart på allvar så, speciellt när jag själv växte upp på 70/80-talen, hördes ofta rådet: ”Är det för bra för att vara sant, så är det förmodligen något lurt/skumt”. Framförallt gällde det främmande personer som ringde upp (telefonförsäljning) eller någon ”skum” person som stoppade oss på gatan, främst i större städer, och vill sälja något till kanonpris.

Fenomenet finns fortfarande kvar och har utvecklas i takt med att internet-infrastrukturen byggts ut och allt fler blir konstant uppkopplade ”online”.

Just nu ser jag [inslaget av Viralgranskarna på Gräv 2015](#) där redaktionsmedlemmar på tidningen Metro tydligt visar att idag har detta helt gått över styr. Nu handlar det inte längre om att bara ge ”för bra för att sant erbjudande”, nu handlar det även om att skapa en virtuell sensation (viralsuccé) genom påhittade flaska nyheter som spelar på folks oro i vardagen.

Fri tillgång på digitala tjänster och verktyg

I takt med allt bättre online-upplevelser och snabbare tillgång till fria tjänster och verktyg (som bara bli allt enklare att använda) så har självklart även de här problemet fått stora möjligheter utvecklas, frodas och visa sig fungera skrämmande bra...

Inte minst traditionell media (tidningar och etermedia såsom radio och TV) har hakat på. Egentligen inte så konstigt, måste ju vara som julbord, semla, midsommar, kräftskiva, smörgåstårter, grill och inte minst vårt världsberömda svenska Smörgåsbord tillsammans och tillgängligt året om för redaktionerna.

För vad ger egentligen mer läsare, virala delningar och klick, än att spela

på publikens rädsla och oro för allt *konstigt som sker runtomkring*? Speciellt när det samtidigt går att göra både drama och följetong, för att verkligen hålla nerver och spänning på toppnivå hos läsarna...

För att när det verkliga avslöjandet, den om ”bluffen”, kommer stå där i rampljuset och tycka att man varit så jätteduktig så, medan sin publik drar en suck av lättnad det bara jag ett påhitt...

Den här utvecklingen är tydlig, inte minst visar Viralgranskarna hur lätt det är att sprida falska nyheter, där skrämda människor sprider vidare utan att tänka sig för konsekvenserna.

”Folk kan inte skilja på era nyheter eller dom där”
[@kwasbeb Jack Werner](#)

Citatet kommer från slutet av presentationen (se länk ovan).

Freemium

Att folk inte kan skilja på vad som är nyhetsjournalistik och påhittade historier kan inte bara skyllas på oss läsare. Låt oss ta traditionell medias egna sajter på nätet, där det blir allt svårare:

- skilja på vad som är artikel och vad som är annons
- hitta vad som faktiskt är nyheter i den fruktansvärda röra som sidorna konstruerat till
- att fatta vad artiklarna egentligen handlar om då innehållet ofta verkar skrivas efter att *klickvänlig* rubrik klubbats

Jag vill mena att stora delar av gammelmmedia (traditionell papperstidning, radio och TV) har gjort ytterst liten självrannsakan om hur relevant deras produkter och erbjudanden är idag. Framförallt inte utifrån vad digitaltekniken, den online-marknad som kallas internet, redan har möjliggjort.

Gammelmedias monopol som nyhetsförmedlare är över, men det tror jag få av dem på allvar knappt ens haft modet att fundera över. Många letar fortfarande efter någon magisk formel som åter ska göra dem själva relevanta igen.

Idag kan allt och alla som är uppkopplade, till internet vår gemensamma globala bärare av digital data, information och kommunikation mellan människor och/eller maskiner, ta del av möjligheterna.

- Vilka är det som har gjort sakernas internet till världens grej och nyhet just nu?

Sakernas internet påbörjade redan när ARPANET sjösattes, för det var ju maskiner och inte människor som faktiskt kopplades samman redan då. Planeringen för ARPANET påbörjade redan på 1960-talet, alltså för runt ett halvt sekel sedan.

Allt du kan göra när du väl är uppkopplad, utan att behöva betala något extra, räknar jag som Freemium. Gratis är ett annat ord, men det fungerar inte att utgå ifrån eftersom det är för hårt kopplat till avigsidorna som dom jag nämnde i början av texten. Alltså hur det har och fortfarande fungerar i den fysiska världen utanför nätet.

Freemium passar mycket bättre, speciellt eftersom det ger en klar och tydlig kontrast till Premium. Freemium och Premium är två idag väldigt bra avskiljare, begränsare, för vad vi kan göra helt fritt, med vår egen utrustning, uppkopplade online på den *digitala motorvägen*.

”Free” som i ”fritt”, ”tillgängligt”, ”öppet” osv... gör det också lättare slippa tänka mindre på ”haken” med att något är gratis, eller ”för bra för att vara sant” osv...

Skillnaden mellan Premium och Freemium

Om Premium är att betala extra för att få en bättre service och större

möjligheter att anpassa tjänsten efter sina egna behov, så är Freemium bottenplattan – En stabil utgångspunkt som vi kan förvänta oss kunna falla tillbaka på ifall vi av någon anledning tvingas göra förändringar och omprioriteringar. Som exempelvis att vår budget tvingar oss se över vilka tjänster som fortfarande är relevanta...

Det är bland annat detta jag under en längre tid lagt ner mycket arbete på att bättre förstå. Det är också det här jag hade i åtanke då jag skrev [att jag runt Baksteg vill bygga en virtuell organisation](#).

För mig handlar inte Freemium om vilka tjänster och verktyg jag kan använda gratis idag.

För mig handlar Freemium om att det ger mig möjligheter att i lugn och ro organisera mina egna tankar, idéer och projekt utan att behöva bekymra mig för kostnaderna. Varken mina egna kostnader eller andras. Tack vare Freemium kan jag idag lättare samarbeta med andra fritt och öppet. Bjuda in dem till dom tjänster och verktyg jag använder och vars leverantörer *jag har fått förtroende för*.

Jag kan bjuda in dig att vara med och vidareutveckla mina tankar med absolut noll penningkostnad involverad. Det enda du behöver göra är att frivilligt bestämma om du vill lägga en del av din tid på att samarbeta med mig.

Därför säger Freemium så fantastisk mycket mer än ”gratiskonto”. Det handlar inte om att tillåtas skapa ett gratis ”något ospecificerat” konto och hoppas på att företaget bakom håller vad dom lovar. Inte nu längre och inte sedan flera år tillbaka. Ja, i internets barndom, för 10+ år sedan var det mer *riskfyllt*.

Förtroende

Jag har förtroende för dom Open Source-projekt (en annan form av

Freemium) som jag valt att bygga Baksteg på. På samma sätt har jag förtroende för dom mer kommersiella tjänster från olika företag, såsom Google, Trello, GitHub och Atlassian, som redan nu hjälper mig att bygga en fungerande virtuell organisation.

Nu börjar dessa tjänster dessutom bli allt bättre integrerade med varandra. Den sammanflätningen har jag idag stor kontroll över. Inte bara för att veta hur *min data*, *min information* lagras och hålls skyddade av dom enskilda leverantörerna, utan även hur den får användas när jag kopplar dem samman.

Redan nu har jag att valt ta steget till Premium för flera av tjänsterna. Detta eftersom den uppföring, läs: finansiell-kostnad, är en bråkdel av det värde jag får tillbaka.

Men bara för att jag har valt Premium för mina behov så innebär det inte automatiskt att alla som vill vara med och utveckla Baksteg helt plötsligt också innebär en kostnad. En kostnad som antingen jag eller dom själva måste stå för.

Det är här Freemium glänser som starkast

Mina tjänsteleverantörer måste helt enkelt ha ett tillräcklig bra och välfungerande Freemium-alternativ för att vara intressant. Eftersom det är min bottenplatta, som jag vill bygga vidare ifrån, gäller det även när mina behov behöver Premium-funktionerna.

Freemium ska för mig:

- Erbjuder något säkert att falla tillbaka på om det krisar till sig.
- Fortsätta ge mig tillgång och kontroll över min data och information om behov av nedgradering från Premium uppstår.

I klarspråk:

Ett tillräcklig bra Freemium-erbjudande är en försäkring mot att bli utkastad och förlora kontroll över sin egen data om situationen kräver att Premium-avgiften inte längre kan betalas.

Därför är det viktigt att bygga upp sitt egen förtroende för leverantörerna. Ju mer jag litar på att dom håller det dom utlovar, att dom är fokuserade på att kontinuerligt underhålla och förbättra sina tjänster vad gäller säkerhet, funktionalitet och UX (User eXperience), så känner jag mig trygg i valet av dem som leverantör.

Framförallt ger det mig tryggheten att helt fokusera på att använda deras tjänster och därmed vidareutveckla mina egna idéer utan att känna oro för var min data och information lagras och hanteras.

Där finns också en av dom viktiga utmaningar jag satt upp för Baksteg, nämligen att utforska vilka som tar Freemium och Premium på seriöst allvar. Vilka leverantörer av digitala tjänster som själva har tillräckligt förtroende för sina egna erbjudanden att deras Freemium-alternativ är användbart även i framtiden och att det går att skala upp från bara mina egna behov till att många fler är med och samarbetar.

Sociala medier som Facebook, Twitter, Instagram, SnapChat, Google, LinkedIn osv har alla Freemium-erbjudanden. Allt du behöver är att skapa dig ett personlig konto och börja använda utan att betala en spänn.

Men sen är det upp till dig själv hur du *väljer att utnyttja* tjänsten!

#9 – 6 månader senare, väntan går sakta vidare (2015-05-18)

Om några dagar är det exakt sex månader sedan jag sist skrev något i min personliga dagbok. Visserligen har jag under min livstid inte haft någon större rutin på skriva just dagbok, men av olika anledningar så är fortfarande det inlägget min viktigaste ledstjärna för mina egna framtidsutsikter.

Det här var även första gången jag, på vettigt sätt, beskrev vad ALF-modellen handlar om.

—8<...

2014-11-21 – Förstår mig, mina behov och vad jag kan erbjuda!

Mitt problem handlar inte om att jag inte förstår samhället, det handlar om att samhället inte vill förstå mig!

Vaknade precis alldeles klarvaken, kl 2:34 mitt i natten, och klarsynt då jag helt plötsligt förstod vad jag är. Vilken jävla resa det varit hit alltså.

Handlar om tre saker:

- *Använda*
- *Lära*
- *Förbättra*

...i en evig loop!

Jag kan suga i mig och förstå kunskap, fakta och annan information på mitt eget unika sätt. Grejen är bara det att jag inte kan hitta orden och

sätten att på ett enkelt sätt beskriva något. Ungefär som när man lär sig ett nytt språk, man förstår först det man läser och hör från andra men det tar tid innan man själv kan svara lika nyanserat och beskrivande som dem.

Undan för undan förstår jag omvärlden lite bättre och i samma takt hur den kan förbättras. Det är därför som jag så snabbt bli uttråkad när något blir en rutin, en upprepning och jag inte ges möjlighet att genomföra förbättringar som jag då ser skulle göra att rutinen fungerar bättre och att samhällsnyttan och vår egen utveckling – evolution – skulle tjäna på det.

Eftersom jag inte riktigt kan beskriva det jag ser så hamnar jag snabbt i konflikt med dem runtomkring och fram tills nu har jag inte förstått att det är just det som lett till alla de problem och misslyckanden jag hittills till slut hamnat i.

Det beror dock inte bara på mig utan även på att omvärlden inte alltid vill lyssna på mig. Förmodligen därför att dom runtomkring inte anser sig ha tid att lyssna och förstå det jag har att säga. Trots att det gång efter gång visar sig att jag är inne på rätt spår, bara inte kan förklara alla detaljerna än.

Fram tills nu har det fått mig att söka efter fel hos mig själv, att det är jag som är problemet och på något sätt måste fixas. I viss mån har det självklart varit så, men nu har jag fått insikten jag letat efter – Den som gör att jag äntligen förstår hur min kunskap och kapacitet behöver användas för att både fungera bäst och vara till störst nytta för fler.

- *Jag är en problemlösare*
- *Jag kan snabbt analysera och sätta mig in i situationer och problem*
- *Jag kan sedan hitta nya perspektiv och lösningar*

Det är så jag fungerar och för att inte hamna fel så måste jag hela tiden

matas med nya utmaningar och problem, annars låser det sig snabbt. Jag är som Messi, behöver en fri roll helt enkelt!

Det jag behöver är att hamna i en stimulerande intellektuell miljö där jag tillsammans med andra kan utveckla detta till nytta. Där dom runtomkring förstår hur jag fungerar och ser fördelarna med det. Att vi tillsammans kan resonera och komma fram till lösningar som kan förstås och kan börja införas.

För mig handlar det om helheten och detaljer, men jag kan inte fastna i detaljerna eftersom det är då det börjar gå snett.

Där någonstans kan vi börja nysta vidare för att hitta en roll i samhället där jag både får fortsätta utvecklas och vara till nytta.

Har svårt att se någon annan framtidsriktning för mig!

Något annat vore slöseri och handikappande av min kapacitet!

—8<...

Jag skrev inlägget kort tid efter att min psykiska hälsa totalkraschat. En krasch som slutade med att mina två närmsta vänner, mitt i natten, kom och körde in mig till psykakuten på Östra Sjukhuset i Göteborg.

Den natten hade jag gett upp allt hopp om att någonsin få den hjälp som behövdes. Jag orkade inte kämpa i motvind längre, allt bara kändes meningslöst.

Om bara några dagar har det gått exakt ett halvår. Ett halvår där jag fortfarande väntar på att samhället ska få tid hjälpa mig.

Dock känner jag mig inte ensam längre. Tack vare:

- personer som mina båda vänner som mitt i natten, mitt i sin egen vardag, bestämde sig för att sätta stopp för min självdestruktion.

- min läkare som jag nu har fullt förtroende för och som nu fungerar som min personliga livvakt mot det samhälle som glömt bort hur ta hand om människorna som lever i dess vardag.
- alla fantastiska medmänniskor jag tack vare digitaltekniken nu kan prata med, kan resonera och dela erfarenheter med.

Tack vare alla dessa enskilda personer som visat genuint intresse för vem jag är, vad jag är och faktiskt också vad jag vill och varför så har mitt framtidshopp återvänt.

Tillsammans kan vi göra morgondagen, nästa dag i vår gemensamma vardag lite ljusare, lite bättre och sakta men säkert ge fler möjligheten att börja känna samma hopp om en bättre framtid. Det framtidshopp som jag under de sista sex månaderna känt växa fram...

...för visst tusan kan vi tillsammans bygga ett mycket bättre samhälle än den katastrof så många fortsatt tvingas må dåligt i idag?

#10 – Var finns Sveriges John Oliver? (2015-05-18)

Jag lovar dig att om 18 minuter och 22 sekunder som John Oliver konstant babblar om kyckling kommer att få dig att skratta åt dom clownen till politiker och företagsledare som pekas ut.

Jag lovar också att du kommer lära dig massor om vad som är fel, och vems felen är, med kyckling-industrin i USA.

Ändå kommer du inte må dåligt eller ens få huvudvärk av upplevelsen.

Det jag undrar är varför vi inte har den här typen av underhållande, upplysande och faktaspackade granskande journalistik i Sverige.

Jämför med SVT och deras Debatt och Agenda, eller TV4 och deras Kalla Fakta. När senast kände du dig upplyft och mer hoppfull om förbättringar efter något av de programmen senast?

Innan någon kommer och påstår att detta är ren underhållning, därför inte

något seriöst, se om det igen och försök hitta något i John Olivers 18 minuter och 22 sekunder som är fel eller ens dåliga argument.

Var finns Sveriges John Oliver?

#11 – Det fruktansvärt farliga och näthatande internet (2015-05-19)

I Sverige överöses vi med skrämmande historier om hur farligt nätet (internet) är, om allt näthat och andra hemskheter det kryllar av.

Det intressanta är att majoriteten av källorna till alla dessa varningar, domedagsprofetia när dom är som sämst, kommer från organisationer som vi även lätt kan se bör känna sitt eget inflytande i samhället vackla ju mer vi *vanliga* lär oss använda digitaltekniken.

När det blåser som mest så blir det ”offentlig debatt” och då har traditionella massmediala kanaler som tidningar, radio och TV julafton. Då kan dom suga till sig rampljuset och locka till sig etablissemangen bestående av politiker, åsiktsmaskiner och andra proffstyckare.

Öppna tillgängliga digitala kanaler

Allt oftare droppar det in tweets som det jag har bäddat in nedan. Tweets där vanliga personer i sin egen vardag valt att dokumentera och göra tillgängligt för mig att ta del av någons funderingar. I det här fallet Emma som pratar om att vara unik inför sin klass i skolan.

Jag får tillgång till detta därför att någon bestämde sig för att detta var något viktigt att bevara och att fler troligen kan få någon sorts hjälp, om så bara lite bättre förståelse, av det Emma berättar om.

Får vi verkligen göra så här?

Under det dryga år jag nu twittrat från [@Baksteg](#) så har jag kommit i kontakt med 100-tals fantastiska lärare, pedagoger, rektorer och andra vardagsyrken som på olika sätt gör massor av fantastiskt fina saker för att göra skolan bättre.

Den övervägande majoriteten har två saker gemensamt. Deras mål och

ambitioner handlar om att skolan är till för *eleverna* och den verklighet deras elever ska *förberedas för efter att ha avslutat skolåren*.

För mig är inte skolans uppgift i samhället svårare än så här. För mig är det en självklarhet att det är dess två viktigaste prioriteringar.

Jag har ofta tipsat om digitala möjligheter, som att spela in och lägga upp på t.ex. YouTube, som i det här fallet. Det tråkiga är att många fortfarande utgår från – tror – att det inte får göras. Speciellt eftersom det handlar om barn osv.

Därför blev jag så glad när jag fick tweetet ovan att jag bara var tvungen att skriva och publicera det här inlägget.

Vi kan förändra den skeva bilden

Den skeva bilden jag beskrev i början går att förändra. Vi behöver bara bättre lära oss varför det ges så oerhört mycket utrymme i den ”offentliga debatten” för diskussioner om hur fruktansvärt farligt det är på ”det där nätet”.

För en tid sedan skrev jag ett inlägg där jag [frågade om vi någonsin haft större möjligheter än nu.](#)

Men det handlar inte bara om att se möjligheterna.

Vi måste också våga ta dem!

Därför låter jag Albin avsluta mitt inlägg. Jag gillar och delar hans syn om att ambition handlar om att våga!

#12 – Lärande bör vara ett naturligt inslag i vardagen (2015-05-21)

I april skrev jag om hur [små justeringar leder till större förändringar](#). Det gäller inte bara på det personliga planet, alltså dom finslipningar och justeringar jag gör i mitt eget handlande. Detsamma gäller även samhället, hur vi samarbetar och hjälper varandra förbättra och förenkla i vardagen.

I video nedan får vi höra **Varun Gauri**, Senior economist, World Bank, berätta om många olika små justeringar som olika länder runtomkring i världen har gjort. Där dom provat på nya sätt och på så sätt fått mycket bättre genomslag med förbättrad vardag och livskvalitet för invånarna.

Varun börjar med att förklara hur cockpiten i stora passagerarflygplan har utvecklats från separata, individuella, mätare och instrument till en idag mycket renare och användbarare upplevelse för piloterna, med ökad säkerhet som följd.

Ha gärna den bilden i bakhuvudet när du tar del av de vardagsexempel som kommer efter. Principen är densamma, använda modern teknologi och smartare metoder för att åstadkomma bättre och mer användbart.

Källa: [RSA: Mind, Society and Behaviour](#)

Vad som är tydligt i exemplen är att dom som sitter på makten, regeringarna, måste tänka om. Ta exemplet med bonden som lär sig betydligt bättre när utbildningen och instruktionerna ges av en like, en annan bonde, istället för av representanter från myndigheterna.

För mig handlar mycket av dom goda resultaten om att ge medborgarna bättre egna förutsättningar att själva påverka sin egen vardag. Myndigheterna må ha ambitionen att göra rätt, men det är knappast dom som är ute på fälten och sköter om grödorna.

Detsamma gäller här på hemmaplan. Utvecklingen har sprungit ifrån det detaljstyrda samhällssystem vi har idag. Ett system där politiker säkerligen har ambitionen att förbättra, men fastnar för lätt i detaljstyrning och landsomfattande regler som tar för lite hänsyn till de individuella och lokala förutsättningarna och behoven.

Kunskapssamhället

Digitaltekniken har, inte minst tack vare internet, gett oss kunskapssamhället. Videon ovan streamades lajv den 19 maj. Jag hittade den i listan över nya videos bland dom kanaler på YouTube jag prenumererar på. Nu sitter jag här och skriver ett blogginlägg där jag inte bara enkelt kan bädda in inspelningen, jag kan även göra så den för dig startar fem minuter in. Detta eftersom det är där som eventet börjar. Du behöver bara klicka på play-knappen.

- Har det här gått för snabbt för ett land som Sverige?

Då menar jag sett utifrån samhällsperspektivet och dom system som framförallt politiken förfogar över.

Centralt i videon är hur viktigt det är att utbildningen i förändringsprocessen görs rätt. Då utifrån mottagarens förutsättningar.

Igår lästa jag en artikel om hur PISA nu introducerar digitala prov. Jag gillar den beskrivning artikeln ger om införandet, men samtidigt skrämmer uppgifterna som du ser markerade i tweeten nedan.

När Pisaprovet tidigare har mätt digital kompetens har Sverige inte utmärkt sig särskilt och Magnus Oskarsson konstaterar att vi blivit omkörda när det gäller att använda it i skolan under senare år.

– Svensk skola släpar efter. Eleverna har högst it-användning av alla hemma, men i skolan är användandet lågt. För tio femton år sedan låg vi i framkant. Svenska elever är heller inte särskilt vana vid digitala prov. Nu förbereds för att även de nationella proven ska bli digitala men det har de varit i Danmark och Norge i flera år.

Projektet Baksteg

@Baksteg

"För tio femton år sedan låg vi i framkant." #skolan

Stämmer citaten från

computersweden.idg.se/2.2683/1.62721...?

Vad säger #svpol?

21:48 - 19 maj 2015

4

2

Jag följer debatten om skolan och kan från mitt perspektiv i stort tyvärr bara hålla med om uppgifterna i artikeln. Det jag inte fattar är hur våra politiker har tillåtit köra en så viktig institution i botten så kapitalt.

Fast värst är nog ändå att mycket av det jag hör, i dagens debatt, var på tapeten redan då jag själv gick i skolan för 40 år sedan.

I Sverige har vi tekniken, infrastrukturen och förutsättningarna att snabbt korrigera. Men det är väldigt tydligt att den politiska viljan saknas.

Utbildning är idag inte bara en fråga för nya generationer, vi behöver göra lärandet till en helt naturlig del av vardagen, för alla åldrar. Istället för att fortsätta isolera problemen till skolan så behöver vi göra tvärtom. Skolan behöver bli en integrerad del i hela samhället

Idag är alla länder utvecklingsländer där utmaningen även handlar om att lära om och lära nytt, oavsett ålder och yrke.

#13 – Sociala medier blir vad du gör dom till (2015-05-27)

Idag bygger dom flesta av oss upp en högst egenskapad soppa av allt fler digitala tjänster, som jag väljer kalla **kanaler**, via den digitala infrastruktur som kallas **internet**. Att ”gå online” eller ”vara på nätet” är inte längre något separat i vår vardag. Majoriteten i den *utvecklade världen* går nu runt ständigt uppkopplat med en liten apparat som smidigt nog får plats i byxfickan.

Det här ger oss inte bara möjligheter till kommunikation som fram tills för bara några få år sedan för dom allra flesta fortfarande såg som en utopi, något som under överskådlig framtid bara fanns i fantasin. Förutom inom SciFi såsom rymdsåpor som Star Trek förstås.

Via en av mina Twitter-listor så såg jag i ena ögonvrån:

...flaxa förbi. En diskussionen mellan två personer som jag följt under en tid och som jag hunnit bygga upp ett visst förtroende för.

Ett klick på tweet-tråden och anledningen till dialogen uppenbarade sig. Nämligen en krönika i ETC med titeln:

- **Sociala medier handlar om att få andra att förlora**

Ännu en gång visade sig att mitt kurerande av *mina egna digitala kanaler* betalat sig. Krönikan handlar om exakt det som jag ser fungerar så dåligt i vår gemensamma uppkopplade vardag.

Natan Hamelberg träffar mitt i prick, sett ur mitt perspektiv, om hur det fungerar ”online” när diskussioner om ämnen där åsikter går isär utspelas. Tänker inte gå in på detaljerna utan väljer istället att fokusera på följande citat:

Det finns fortfarande en föreställning att det som sägs på internet inte är på riktigt.

Just det ja, för många är det där **internet** en sak och om något online inte fungerar bra så är det *internets* fel.

Du läser just nu detta ”på internet”, på en webbsajt jag har skapat med fritt tillgängliga verktyg. För att göra det enklare för dig att hitta min skapelse så har jag köpt mig ensamrätten till domänen ”baksteg.se”. Det är min domän, min plats på internet som jag har hyfsad kontroll över.

Samma sak gäller för alla andra hundratals miljoner unika domännamn som andra äger och har hyfsad kontroll över.

Det vi har gemensamt är att vi alla använder samma infrastruktur, den som kallas *internet*. Tack var detta kan vi fläta oss samman, med t.ex. hyperlänkar som den till artikeln ovan, bädda in information från andra sajter, som tweeten i början av min text, och massor av annat kul.

Min domän **baksteg.se**, och andra jag äger rätten till, förenklar min upplevelse på nätet. Det ger mig möjlighet att bygga något för mig

användbarare. Något som jag även hoppas kommer ge fler än mig nytta av.

Det fina är att jag inte behöver bygga allt jag behöver själv. Jag kan även enkelt kombinera med alla andra verktyg och tjänster som andra bygger och driver. Det inkluderar även den gruppen av sajter som populärt kallas **social media**.

Artikeln bekräftar för mig varför det var en bra idé att undvika konfrontera dem som inte har något bättre att pyssla med än att kritisera allt och alla dom inte tycker om, bara för att t.ex. sociala medier ger dem den möjligheten.

Användbarare digitala flöden

Istället väljer jag att försöka inleda en dialog och om jag finner dialogen intressant och utvecklande så är mitt nästa steg att bättre lära känna personen, eller personerna, bakom. Exempelvis genom att tillsvidare följa på Twitter.

Därför finjusterar jag konstant mina olika kanaler. Inte för att *placera in folk under etiketter*, som annars verkar vara det populäraste, utan för att göra mina kanaler så användbara som möjligt.

Jag försöker helt enkelt skapa mina egna användbara digitala kanaler där jag kan ha pågående dialoger inom för mig intressanta ämnen och att tillsammans med andra kunna utveckla tankarna för att t.ex. resonera fram en lösning om något.

För mig har detta visat sig fungera nästan oförskämt bra.

- Hur använder du dina digitala kanaler?
- Söker du vänner eller fiender?

#14 – Vad menas med granskande och grävande journalistik? (2015-06-08)

Allt oftare hör vi, framförallt från traditionella media-organisationer såsom tidningar, radio och TV, hur viktig den granskande och grävande journalistiken är. Oftast sägs det i relation till någon form av makt, att meningen med att granska och gräva handlar om att ”hålla koll så allt går *rätt till*”.

För mig handlar granska och gräva om tre delmoment:

1. Identifiera **att** något har hänt
2. Undersöka **varför** det hände
3. Förstå vad det **kan leda till**

Det låter ju inte så komplicerat, eller hur?

Men, hur fungerar det i dagens mediaklimat där inte minst digitaliseringen

har skrivit om förutsättningarna i grunden. Där det förr krävdes stora organisationer och kostsam produktion och logistik att samla in, producera och leverera journalistik till konsumenterna.

På den tiden krävdes det ordentligt med kapital och andra resurser och därmed så fanns det av helt naturliga orsaker inte så många *aktörer* som konkurrerade om oss konsumenter. Dessutom fanns det massor av begränsande lagar och andra regler som bara det krävde en massa byråkrati att hålla reda på.

Digitaltekniken förändrade allt för alltid

...men ändå verkar vi konsumenter, speciellt här i Sverige, ännu inte ha fattat det maktskifte som skett så snabbt bara sista 10+ åren.

Föreläsningen med **Seth Godin** spelades in redan 2009, alltså för drygt fem år sedan. Seth är inte ensam, vi är många som sedan länge förstått varför och hur digitaltekniken skulle förändra vårt gemensamma samhälle.

Första gången jag ringde upp från min dator till en annan med modem förstod jag vad som höll på att ske. När jag något år senare startade min

egen **BBS** och kopplade upp mig mot **fidonet** (då internet fortfarande var begränsat till framförallt akademiska institutioner) blev det kristallklart.

Jag kunde koppla upp mig mot i princip hela världen från min egen dator och kommunicera direkt med personer från andra länder och med intressen som matchade mina egna.

Visst, på den tiden tog det dagar, veckor, för meddelandena att komma fram. Telefax och telefon var självklart snabbare, men för oss entusiaster spelade det absolut ingen roll. Detta eftersom datorerna lät oss organisera informationen mycket smartare och användbarare.

Och snabbt gick det att plocka fram och hitta guldbitar i historiken och dom diskussioner andra redan satt igång.

Framtiden är redan här

En av mina favoritsvenskar är **Stefan Hyttfors**. Stefan är en av få i vårt avlånga land som tidigt inte bara förstod vad digitaliseringen faktiskt handlar om, han förstod även vikten av att berätta och förklara för oss andra inte bara om vad som skett utan också om allt nytt och bättre som kommer...

Inspelningen ovan är från **Webbdagarna 2012** och redan då var det inte första gången Stefan berättade om framtiden.

Framtiden är redan här och du är välkommen att vara med!

Men, för att vara med så måste du även aktivt välja själv. Det går inte att passivt sitta och vänta på inbjudningen till framtiden!

Vad av följande har du redan nu?

- Dator
- Smarttelefon / surfplatta
- Tillgång till internet

Det är allt du behöver för att komma igång. Resten är upp till dig och hur du väljer att använda dom digitala möjligheter du redan har.

Valet är helt och hållet upp till dig om du vill fortsätta vara en passiv massmedia-konsument eller en aktiv deltagare i det digitala samhälle som redan är här och som vidareutvecklas i allt raskare takt.

Journalistiken från förr

När jag växte upp på 1970-talet så var journalistiken något helt annat än den vi ser idag. Jag vet eftersom min pappa, **Lasse "Edde" Svenson**, var en mycket uppskattad frilansande lokaljournalist för **Smålandsposten** hemma i Moheda där jag växte upp.

Redan som liten parvel följde jag med pappa ut på uppdrag och jag kan fortfarande minnas hur spännande det var följa med och uppleva hela processen – Från intervjuandet, skrivandet och fotandet till att följa med in till dom olika redaktionerna (både lokala och huvudredaktionen i Växjö). Pappa var mycket uppskattad av alla, inte minst av både chefer och medarbetare. Antalet gånger jag av chef- och lokal-redaktörer fick höra

vilken fantastiskt eldsjäl min far var är oräkneliga.

Det gällde även från läsarhåll. Under de årtionden som pappa frilansade så var det inte många dagar som det inte fanns en liten notis eller annan artikel om något lokalt från lilla Moheda i tidningen.

Det återspeglades också i prenumerationsstatistiken. Moheda låg konstant i toppen vad gällde hur stor andel av befolkningen som fick SMP hemlevererad varje utgivningsdag. Något som tidigt fick mig att förstå att läsarna framförallt var intresserade av att läsa om sånt som berörde dem, det som hände lokalt i deras egen vardag.

Beviset på pappas inflytande blev tydligt då han till slut trappade ner och slutade. Då dom dagliga notiserna och artiklarna från Moheda blev allt mer sporadiska. Det dröjde inte speciellt länge innan detta även syntes i prenumerationsstatistiken...

Gammelmedia har fastnat i sin egen makthistoria

Jag gav själv ut en tidning under några år (1996-99), den hette [AmigaInfo och handlade om Amiga-datorn](#). Det var några otroligt lärorika år, även om det var mycket strul som till slut brände ut mig. Att jag överhuvudtaget startade tidningen beror med all sannolikhet på det min pappa lärde mig och alla år som jag följde med honom. Först som sällskap och senare som fotograf. Under dom åren spenderade jag många timma i mörkrummet och framkallade filmrullar och foton som skulle in i tidningen.

På den tiden var schemaläggning ledordet för media. Tidningarna skulle ju ut i rätt tid. Samma sak gällde för både radio och TV där alla sändningarna i etermedia skulle ut på bestämda klockslag.

Där någonstans har traditionell media fastnat. Den makt som gammelmedia (papperstidningar och etermedia i form av radio och TV) då hade att schemalägga och därmed styra sin publicering blir allt mer betydelselöst i

dagens allt mer digitaliserade och uppkopplade samhälle.

Det finns idag litet behov av planerad schemaläggning av massmedia!

Just det, det som före internet styrde vår konsumtion av nyheter och andra former av massmedium gäller inte längre. Ändå klamrar sig gammelmmedia fast vid den tidens mätpunkter i form av antalet läsare, lyssnare och tittare utifrån deras schemalagda utgivningar.

Vi konsumenter får allt oftare höra hur dessa traditionella media-organisationer har problem, måste skära ner på personal, på kontor och att detta är allvarligt för framförallt nyhetsförmedlingen och inte minst då granskningen av makten.

- Vad har då gammelmmedia gjort för att hänga med i digitaliseringen?

Inte mycket alls som jag ser det. Istället har det mest handlat om att på något sätt försöka behålla sin schemaläggande makt över vår vardag. Att vi som konsumenter ska fortsätta anpassa oss efter tider som inte passar in i våra egna liv. Inte nu längre när vi enkelt kan söka efter bättre information och fakta på internet. Inte nu när vi allt enklare via olika digitala kanaler själva kan komma i kontakt med dem som upplevt något, som har kunskapen, som vi kan ställa direkta frågor till och få snabba svar.

Inte nu när vi på internet själva enkelt kan organisera oss i virtuella mötesplatser där vi kan dela med oss av våra egna erfarenheter och samarbeta öppet och fritt om något som har betydligt större möjligheter att förbättra vår egen vardag än den mellanhand och tolkare av information som traditionella massmedia-organisationer, inkl Public Service, faktiskt är.

Fastnat i "Att något hänt"

Av dom tre delmomenten jag listade ovan, så anser jag att gammelmmedia kört fast i den första – Att något hänt. Detta som ett resultat av att ha valt ignorera digitalteknikens faktiska möjligheter och potential. Man har helt

enkelt valt att klamra sig fast vid den maktposition som schemaläggningen historiskt gett dem och som fungerade så bra före internet.

Istället för att ta reda på **varför** något utvecklats till ett **att** och därefter berätta om dom bakomliggande orsakerna och **hur** det kan komma att påverka oss i framtiden, så har man istället valt den enkla och snabba vägen. Vägen som ger klickvänliga rubriker och således läsar-, lyssnar- och tittar-siffror som bekräftar ens inflytande och således marknadsandelar.

Receptet är lika enkelt som dåligt:

- Skuldbeläggning och publik hudflängning!

Det handlar helt enkelt om att hitta någon som är skyldig till ”att något hänt” och sedan krama ut så mycket som möjligt av situationen man då själva skapat.

Framförallt när någon annan med makt, såsom det politiska etablissemangen eller någon stor företagsledare, är identifierbar. Då går drevet igång och gammelmmedia jagar livet ur sina offer.

Offer som kastas ut i den **offentliga debatten** och avkrävs detaljerade svar och erkännanden som sedan förvandlas till klickvänliga rubriker där förmedlare, gammelmmedia, allt för ofta slår sig för bröstet om hur duktiga dom varit om att avslöja ”att något hänt” och att dom även både avslöjat och lyckats avkräva skuld av den person och/eller organisation som orsakat *eländet*.

Till vilken samhällsnytta?

...är något jag under lång tid funderat över.

- Vilka förbättringar av vårt gemensamma svenska samhälle har denna jakt på offer att skuldbelägga lett till?
- Hur har det påverkat din egen vardag?

- Vilka förbättringar av dom samhällsfunktioner, som ständigt återkommer, har gammelmedias jakt på nya klickvänliga rubriker lett till?

Men framförallt:

Vilket val har du gjort?

Jag var nog inte äldre än 5-6 år då jag fick min första bild publicerad i Smålandsposten. Jag följde med pappa ut på ett uppdrag, som så många gånger förut, men den här gången fick jag nog. Jag hade ju sett hur pappa gjorde när han fotograferade och vad är det barn gör då. Jo självklart **”Kan själv!”**.

Jag minns att pappa inte tyckte det var någon bra idé, det skulle ju publiceras i tidningen så det var viktiga saker och jag var inte gammal nog än för att klara det.

Det var i alla fall vad han sa, men dom som skulle fotas tyckte annorlunda. Dom kände både pappa och mig och tyckte det bara var roligt att ”grabben ville följa i farsans fotspår”. Bilden blev jättebra och jag var stolt i flera veckor efteråt.

Det var så det var med journalistiken på den 1970-talet. Den var en del av det lokala samhället och vi vara välkomna överallt dit vi kom. Det var också ofta pappa och jag hade jour, framförallt helger, på lokalredaktionen i Alvesta. På somrarna ofta under veckor i streck då dom fast anställda hade sin semester.

Det var aldrig några sura blickar eller kommentarer från några av dom fast anställda på tidningen. Tvärtom, farsan var en legend – ”Den sista fast anställda frilansaren” – fick jag höra, ofta.

Tack vare dom åren och den insyn pappa gav mig om vilken viktig uppgift journalistiken på den tiden fyllde så är det med bestörtning jag idag följer

vad det nu håller på att utvecklas till.

Men det är också vårt val som media-konsumenter. Det är vi som väljer att fortsätta att dagligen utsätta oss för den hysteriska jakt på ”att något hänt” och ”vem som är skyldig” som gammelm medias ägare styrt in dagens journalistik på.

Jag har valt att inte längre låta mig dras in i den dystopiska och allt hopplösare bild av verkligheten dessa organisationer, *inklusive Public Service*, allt desperatare målar upp. Bara för att på något obegripligt sätt göra sig själva relevanta i det öppna digitala samhället som gjort oss från passiva media-konsumenter till aktiva deltagare i utvecklingen av framtidens samhälle.

Vilket val har du hittills gjort?

#15 – Är det bipolär jag är? (2015-06-10)

Jag har just sett [tredje och sista delen av Ann Heberlein serie Mina två liv](#). Nu sitter jag här och funderar över allt jag kände igen från Anns och alla andra medverkandes berättelser.

Jag känner igen mig inte bara hur jag mår just nu utan kan också reflektera tillbaka på min egen historia, allt jag upplevt och genomgått hittills under mina 47 år.

- [6 månader senare, väntan går sakta vidare](#)

Det blogginlägget skrev jag för snart en månad sedan, således före *Mina två liv* hade publicerats. Jag väntar fortfarande i kö för att få *min diagnos*, få veta vad samhället kommer att klistra på mig för etikett så att jag äntligen kan få möjlighet att utgå från något som andra faktiskt kan förstå.

Mina dialoger med läkare, terapeuter och andra har fått mig att förstå att diagnos – att jag *är* någon mental etikett – är enda sättet för mig att hitta

rätt i samhället. Jag behöver det som utgångspunkt för att få *innehållsdeklaration* och en beskrivning som andra kan förstå orsakerna bakom att mitt psyke är något mer avancerat än åkattraktionerna på Liseberg några kilometer från där jag bor.

Jag gillar inte etiketten **bipolär**, framförallt som den innehåller "bi" som om det bara fanns två lägen. Få av historierna i Mina två liv berättar om någon magisk knapp som får drabbade att svänga mellan antingen/eller, alltså att hen antingen är manisk eller deprimerad.

Att vänta i kön lät mig koppla från...

När jag äntligen fick positivt svar på remissen, att jag var accepterad och kommer att få hjälp, och förhoppningsvis rätt diagnos, så släppte mycket för mig. Äntligen fick jag möjlighet att koppla bort den externa pressen och kraven från det anonyma samhällets osynliga krav på mig. Jag fick en paus från det samhällssystem som enligt **Socialstyrelsen** gjort att 20-40% av befolkningen i Sverige är drabbad av *psykisk ohälsa*.

Bilden till höger är från sidan 9 i [Socialstyrelsen rapport Psykisk ohälsa bland unga från 2013](#). Den markerade texten nämner dock *befolkningen*, vilket jag tolkar som alla som bor i Sverige.

20-40% motsvarar alltså 2 till 4 **miljoner** personer bara i Sverige. Läger vi till alla som indirekt drabbas såsom familj, vänner och arbetskamrater så kan vi nog utgå från att över halva svenska befolkningen påverkas av dessa *etiketter*.

Ändå hanteras det som om det är unika händelser, något väldigt personligt som det skall hymlas med!

Tack vare den paus jag fått, medan jag väntar i kön, har jag fått tid att fundera. Jag har även använt mig av [dom möjligheter vi idag har](#) att själv lära mig mer om detta och mycket annat.

Tack vare pausen från samhällets alla krav, måsten och konstiga schemaläggningar så har jag fått tid att processa mina tankar och bearbeta dem med hjälp av all ny kunskap jag tagit del av, inklusive mängder av fantastiskt intressanta och givande dialoger med vanliga människor runt om i Sverige och världen.

Skammen

Jag hade länge skamkänslor över hur jag betedde mig, speciellt mot nära och kära. Nu förstår jag att det inte är något unikt för mig, det är något som majoriteten av dem jag pratat med också tydligt haft/har. Anns serie visar, i

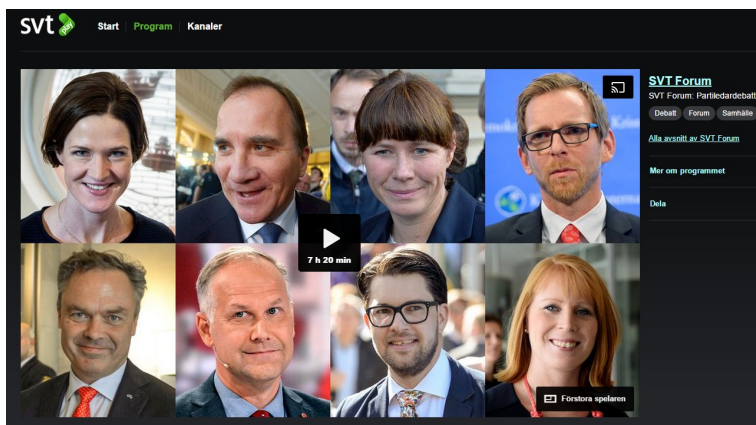

alla fall för mig, att den egna skammen över att ha vad samhället definierar som psykisk ohälsa, en sjukdom, är väldigt vanligt.

Jag känner ingen skam längre. Istället är jag förbannad över hur illa samhället har hanterat detta. Inte minst när jag läste Socialstyrelsens rapport från 2013 ovan blev jag extra förbannad.

Deras egna beräkningar, från enkäter m.m., säger att 2-4 miljoner i Sverige redan är drabbade. Att kön är minst 6 månader för mig, därför att behoven är så fruktansvärt stora, är ytterligare bevis för mig om att min skam varit missriktad, introvert om mig själv.

När ska det offentliga Sverige, våra folkvalda politiker, sluta tjafsa som i morse när...

...ovanstående höll låda i riksdagen.

Så lite ansvar, så mycket skylla ifrån sig 😞

#16 – Självs är inte alltid bäste dräng och några #ffse @hyttfors @FrokenFlipp @martinborgs @t sjostrom @HERO ResponDi @robertklavus @Jonas Blind Hen (2015-06-12)

Förr i tiden, för 30-40 år sedan och mer, så var ”**Självs är bäste dräng**” något att sträva efter, något som gav motivation och drivkraft. Den tiden finns inte längre, idag är samhället vi delar så oändligt större, trängre och mer komplicerat än någonsin.

- Vad är det egentligen som har hänt, som har gått fel i det svenska samhället sedan den tiden då klara sig själv var något att sträva efter?

Individualismen

Jag har haft förmånen att under 11 år bo i andra länder. Inte långt borta på andra sidan jorden, i Europa, i England och i Spanien. Länder som liksom

Sverige är medlemmar i EU och som vi läser om i tidningar och ser inslag på nyheterna om i stort sett varje dag. Individualismen finns där också, men radikalt annorlunda än den unikt svenska definieringen.

När jag började googla efter texter där ”*själv är bäste dräng*” diskuteras så hittade jag snabbt en guldgruva, nämligen en sajt om [”Svenska som andraspråk”](#) och där sidans rubrik är [”Kultur och språk”](#).

Tidigare nämnde vi ordet individ och att vi alla omöjligen kan dras över en kam. I Sverige finns det ett starkt behov av individualism, i alla fall om man dömer efter de ordspråk vi har:

- *Ensam är stark*
- *Själv är bäste dräng*
- *Bra karl reder sig själv*
- *Var och en är sin egen lyckas smed*
- *Sköt dig själv och skit i andra*
- *Ju fler kockar desto sämre soppa m fl, m fl.*

På samma sätt om vi läser en vanlig platsannons i en svensk tidning söker man ofta personer med följande egenskaper:

- *Kunna arbeta självständigt*
- *Kunna ta eget ansvar*
- *Kunna ta egna initiativ*

Jag bara satt och stirrade på skärmen.

”Kan det verkligen vara så enkelt?” tänkte jag...

Efter en stund reflekterande utifrån mina egna upplevelser och erfarenheter, dels från mina år utomlands men också alla internationella

samarbetsprojekt, som inom Open Source, jag har varit och är inblandad i, så kan min slutsats inte bli något annat än att citatet ovan gav mig en förklaring.

Den nuvarande svenska definieringen bottnar ur ett egocentriskt perspektiv. Att individualism handlar om att ta för sig, roffa åt sig innan kakan är slut.

Offentliga debatten

Kryddat med att man bara är sin egen yrkesroll, att man bara kan uttala sig inom sin egen profession. Det ser vi ju inte minst i den offentliga debatten, där mycket görs till personfrågor och att någon är skyldig, ska publikt skuldsättas och gärna hudflängas i samma veva.

Skulle vara intressant om något av våra fantastiska universitet kunde göra en uträkning baserad på massmediala debatter där utfallet visar proportionerna mellan:

- Skylla ifrån sig och kräva skuld av annan (som föregående regering)
- Räcker upp handen och erkänner egna misstag och tar eget ansvar

Sociala medier

När barn växer upp så är dom nyfikna och vetgiriga. Inom bara några få år så kommer ”kan själv” stadiet. Det är då barnet upptäcker sin egen individualism och vill pröva göra det andra som t.ex. mamma, pappa och syskon gör.

- Lurar vi oss och tror att vi växer ur det stadiet?

Jag tvivlar starkt på det. Jag är övertygad om att lära gör vi genom hela livet och [idag har vi större och bättre möjligheter än någonsin](#).

Men då måste vi göra upp med det förflutna, med gamla sanningar och

metoder som bevisligen inte fungerat ens på *jättelänge*.

Tonen och metoderna i den offentliga svenska debatten har spridit sig till sociala medier. Där sitter vi och likt politiker i TV-rutan matar vi ut den ena åsikten och det andra påståendet efter det andra. Vi matar ut det ur frustration därför att *ingen annan verkar fatta det vi själva är bergsäkra på*. Dom åsikter som vi tycker låter bra, speciellt om vi kan citera någon som är populär och framträdande i traditionell media.

Det är för mig samma typ av envisa ”kan själv” som barn uppvisar när dom har sett hur vuxna gör och har bestämt sig för att dom kan lika bra själva.

Några få modiga vågar sticka ut

Jag vet inte hur många gånger jag har besvarat intressanta tweet med en ”varför?”-fråga och där mottagaren nästan instinktivt reagerat som om det var ett personangrepp. Det enda jag vill är ju att få en förklaring, en beskrivning som ger mig mer information så att jag bättre förstår vad tankarna bakom och ambitionen med det intressanta tweetet handlar om.

Även detta anser jag bottna i den svenska feldefinieringen av vad *individualism* handlar om. Istället för att ta min ”varför?” som en möjlighet till vidareutveckling, att hjälpa mig bättre förstå och samtidigt få feedback och ny kunskap tillbaka, så hoppar man ner i första bästa skyttegrav för att försvara sin egen person med alla medel.

#ffse

[@hyttfors](#)

Stefan Hyttfors

@hyttfors

Följ

Hur stor kan finansbranschen bli? (Har du tänkt på att om alla jobbade i bank och finans skulle det inte skapas något värde).

[#Finansnæring](#)

08:43 - 10 juni 2015

↩ 2 ★ 2

[@FrokenFlipp](#)

Lotta Karlsson

@FrokenFlipp

Följ

Mina härliga, makalösa, underbara 9:or! Ut i livet och uppfyll era drömmar! Och ja- ALLA kan bli Zlatan! Lycka till!

10:09 - 11 juni 2015

↩ 3 ★ 13

@martinborgs

Martin Borgs
@martinborgs

The speed of change in tech today is the slowest we'll ever see... [#Ericsson](#) CEO Hans Vestberg [@SymposiumSthlm](#) [#BrilliantMinds](#)

14:43 - 12 juni 2015

@t_sjostrom

Torbjörn Sjöström
@t_sjostrom

Fascinerande med tidningsmänniskor som både vet och kan lösa undersökningsbranschens "problem" tror att de säget att de inte är experter

19:13 - 22 maj 2015

@HERO Respondi

Helena Roth
@HERO_Respondi

Följ

Påminnes om detta för ett tag sen. Lika aktuellt idag, tyvärr, då jag befarar sonen blivit lite för bra på motsatsen. buff.ly/1Jfdcb4

06:58 - 12 juni 2015

Helena Roth

Budskap till mitt yngre jag

Det slog mig plötsligt, när jag åt glass med sonen. Vi satt i Västra Hamnen, efter en dag fylld av skolavslutning med efterföljande lätt picknick, lunch på Salt & Brygga tillsammans med farmor ...

[Visa på webben](#)

↩ ↺ 2 ★ 2

@robertklavus

Robert Klåvus
@robertklavus

Följ

10:22 - 18 juni 2015 · Västerås, Sverige, Sverige

↩ ↺ 2 ★ 6

Jonas Söderström

@Jonas_Blind_Hen

Följ

We should really make April 15 The International Headline Day.
(in memory of Vincent Musetto).

18:07 - 10 juni 2015

↩ ↺ ★ 2

Jag är en följare och tänkare

I augusti förra året publicerade jag [I am a Follower & Thinker](#) på min engelska blogg. Då en ide utifrån mina erfarenheter av det öppna internet, men även hur det öppna samarbetet inom Open Source fungerar.

Listan ovan är några av alla dem som jag lärt känna under sista året och som oförtröttligt ger mig ny inspiration, kunskap och nya fräscha perspektiv på gamla sanningar...

#17 – Den nästan osynliga revolutionen pågår för fullt (2015-06-15)

- Vem lyssnar jag till?
- Vem ger mig goda råd?
- Vilka källor till kunskap om utvecklingen i samhället (omvärlden) är mina?

Tre enkla frågor jag ställer mig om och om igen. Hela tiden. Praktiskt taget varje dag!

Jag gör det inte därför att jag tvivlar på mig själv, jag gör det för att bättre kunna förstå den omvärld jag lever i och som jag delar med dig och alla andra.

Gammelmedia

Traditionellt har vi förlitat oss på massmedia – dagstidningar, radio och TV – för att uppdatera oss på vad som sker i omvärlden, vad dom som bestämmer har för sig och vilka beslut dom tar som kommer påverka vår framtid och även våra egna personliga möjligheter att utvecklas och få det bättre.

Dock har dessa organisationer, institutioner?, förtvivlat svårt att hänga med i den teknikrevolution som genomsyrar alla delar av samhället. Inte bara vårt svenska samhälle utan det globala kunskapssamhället som sprider sig som ett ostoppbart virus över hela den kända världen.

Historisk uppnådda maktbaser

Dom som kontrollerar gammelmmedia, både den privata och vår gemensamma (public service) gillar inte utvecklingen. Dom ser sina maktbaser utmanas av något nytt, något som dom har förtvivlat svårt att acceptera och väljer därför att streta emot så mycket som möjligt. Tydliga exempel på det är **Radiotjänst** och **Copyswede** som anser sig ha historisk rätt att avkräva generella avgifter för ny teknik bara för "att dom kan".

Inte långt efter att [SVT meddelade \(januari 2013\) att bolagets samtliga kanaler kommer att sändas fritt på nätet](#) försökte Radiotjänst sig på en rövare. Helt plötsligt så skulle alla som i Sverige ägde en digital enhet, som kunde kopplas upp mot internet och visa streamad video, betala TV-avgift. Man hade helt enkelt frikostigt tolkat internetuppkoppling=TV-mottagare...

Högsta förvaltningsdomstolen höll inte med utan det slutade med praktfiasko ett drygt år senare:

- [Radiotjänst återbetalar tv-avgift](#)

Hur mycket denna maktfullkomlighet kostat samhället, våra gemensamma resurser och oss själva i form av onödig stress i väntan på förnuftigt besked vill jag knappt tänka på. Handlar dock inte bara om att räkna i kronor utan också i fördröjning av nödvändig samhällsutveckling och förenkling av människors vardag.

Administrationn av TV-licensen är den enda maktbasen som Radiotjänst har att klamra sig fast vid. Det kan dom nu bara göra så länge du har en TV med TV-mottagare, oavsett om du har dragit ur antennsladden eller ej.

Den överlevnadskamp som Copyswede för tänker jag inte gå in på – [Den här Google-sökningen ger mig huvudvärk bara skumma igenom.](#)

Bäst före datum sedan länge passerat

Båda Radiotjänst och Copyswede är relikerna från en svunnen tid. En era före digitaltekniken, före internet och före streamade tjänster.

Dock kan vi inte skuldbelägga vare sig Radiotjänst eller Copyswede. Det är inte deras fel att dom fortfarande kan utöva den maktbas som då den tillkom var både förnuftig och nödvändig för att distribution av ljud och bild från producent till konsument skulle fungera.

Ingen av dem har godkänt dom lagar som ger dom dessa rättigheter, det är något som det politiska systemet i Sverige har makten över...

Kunskapsrevolutionen

Tack vare digitaltekniken har vi fått internet, en global infrastruktur som totalt förändrat förutsättningar för det framtida samhälle vi kan skapa. Ett globalt samhälle som bygger på sprida, inte avgiftsbelägga och kontrollera, kunskap och teknik för att tillsammans kunna lösa våra gemensamma utmaningar.

Den nuvarande samhällsmaktens syn på spridande av kunskap är att den sker i form av institutionen skolan, och för våra politiker består skolan av fysiska byggnader.

- [Skolplikt och rätt till utbildning](#)

Jag föddes 1968 och började således skolan 1975. Jag minns att i trean så fick vi reda på att vår årskull var den sista som skulle få betyg i tredje klass. Under åren som gick fortsatte betygen att fasas ut fram till högstadiet.

Nu tror politiker att ett återinförande av betyg från fyran, och vissa att även betyg i ordning och uppförande, är lösningen på skolans problem. En snabb [Google-sökning på "pisa politik"](#) ger en bra bild om vilken het potatis våra politiker vill undvika att ta i. En potatis som **Peter Thiel** förklarar bra i videon nedan:

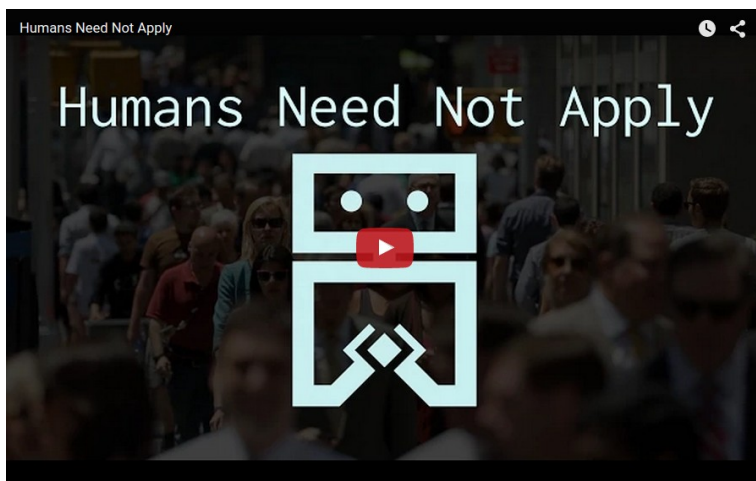
Vet du inte vem Peter Thiel är så har [Forbes en utmärkt profil](#) om vad han varit med om att bygga upp...

Peter Thiel har lyckats så bra att han är [#12 på Forbes Midas-lista för 2015](#).

Framtidens utmaningar

Jag har fått nog och är ordentligt förbannad på dem som missbrukar makten att förändra och förbättra det samhälle, den vardag, vi delar. Framtidens utmaningar blir allt tydligare ju mer kunskap som görs fritt tillgänglig och som vi på allt bättre sätt kan lära oss förstå via den globala informations-infrastruktur som heter internet.

En av mina favoriter är den 15 minuter korta videon [Humans Need Not Apply](#):

Kan det göras mer beskrivande än så om hur sysselsättning och arbete för hästar och nu människor förändrats i takt med att ny teknik och kunskap utvecklats?

Kan vi lösa utmaningarna, som tydliggörs så beskrivande, med gamla metoder där historiskt uppnådd makt tillåts vara bromsklossar som hindrar den utveckling som dagens kunskapssamhälle redan har många färdiga lösningar på?

Självklart inte!

Du väljer

Just det, valet är ditt. Det är du som väljer om det är OK att passivt sitta och titta på medan käbblet i den offentliga debatten fortskrider om vems felet är att allt blivit så fel.

Nej, jag syftar inte på det val som i Sverige regelbundet inträffar vart fjärde år.

Ja, välja representanter som ska styra och ställa i vårt samhälle är viktigt.

Dock innebär det inte att vårt ansvar, som väljare, slutar när kuverten lagts i lådan. Det fungerade tillfredsställande fram till runt 1980-talet då vi levde i ett enklare samhälle. När muren raserades 1989 handlade det inte bara om slutet på kalla kriget, det var också det stora startskottet för utvecklingen mot det globala kunskapssamhället vi har idag.

Den här revolutionen och dom nya möjligheterna verkar ha gått Sverige förbi.

För inte så många år sedan stor världen på kö för att etablera sig i Kista, ett stenkast från Riksdagen. Ericsson var dragplåstret som på 1990-talet var världsledande på mobiltelefoni. Det satsades stort och år 2000 inleddes byggnationen av det 156 meter höga Kista Science Tower.

För 8 år sedan, 2007, släppte Apple sin första iPhone och resten är historia. Ericsson och Nokia som tills då nästan hade haft monopol på telefoni reagerade inte. Ericssons mobiltelefoner finns inte mer, dom heter Sony. Nokia har sålt mobil-delen till Microsoft.

Så går det när man sitter på historiska maktpositioner och inbillar sig att inga hot finns...

Det är vad vi ser både Radiotjänst och Copyswede upprepa idag.

Det är vad vi ser politikerna göra med skolan och alla andra viktiga gemensamma samhällsresurser. Dom sitter och försvarar sina maktpositioner samtidigt som systemen dom kontrollerar faller i bitar medan kostnaderna för att upprätthålla systemen skenar.

Ett av skämten jag minns från min barndom gick ungefär så här:

"Nu ska vi se, sa den blinde till den döve, när den lame skulle hoppa höjd."

Idag finns faktiskt kunskap, forskning och vetenskap som kan ge blind

syn, döva hörsel och [lana möjligheten att själva gå igen](#).

- [Framtidens skola finns och är tillgänglig överallt](#)

#18 – Hackkycklingar tar plats i organisationen (2015-06-17)

För mig består alla organisationer av två eller fler entiteter som på olika sätt påverkar den fortsatta utvecklingen av något.

Formeln är enkel:

- $1 + 1 = 2 = \text{organiserad}$

Källa: Kid Kumlin

En organisation behöver heller inte vara formell, alltså registrerad i något av samhället godkänt format såsom *familj*, *företag*, *förening* eller *politisk gruppering*. Moderna organisationer skapas efter behov och upplöses när behovet inte längre finns.

Inte minst har digitaltekniken gett oss möjligheter att knyta nya kontakter och snabbt kunna organisera oss via exempelvis digitala funktioner på internet.

Aldrig varit enklare än nu

Faktum är att tack vare digitaltekniken så har det aldrig varit enklare att organisera oss och lösa utmaningar än det är nu. Vi har bara inte hunnit justera våra föråldrade idéer, modeller och metoder än.

Därför var **Margeret Heffernans** berättelse om hackkycklingar i TED-talet nedan så klockrent beskrivande om förlegade synsätt på hur organisationer byggs upp, förfinas och vad resultatet till slut blir.

Intressant notering är att detta även var TED-tal nummer 2,000. Hjälper mig att sortera insikten rätt och lägga hackkycklingar till förra årtusendets förlegade metoder.

Margarets beskrivning passar dessutom nästan kusligt bra med ”[Den nästan osynliga revolutionen pågår för fullt](#)”. Det är nämligen där någonstans jag ser massor av ljusglimtar och nya möjligheter till samarbeten där fokus ligger rättare.

Jag är inte längre förblindad av gårdagens självutnämnda superkycklingar. Blir inte alls imponerad av deras kacklande...

#19 – Framtidens företagande är redan här (2015-06-18)

Dom få tillfällen jag lyssnar till den *offentliga debatten* i Sverige skrämmer mig. Den bild som traditionell massmedia och våra folkvalda politiker målar upp verkar bara handla om kris, elände och hopplöshet.

– Är det verkligen så illa som gammelmmedia vill få oss tro?

Nej, den dystopiska bild massmedia kablar ut är en relik från förra årtusendet, före internet gav oss möjligheter att själva söka information och fakta direkt från källorna.

Trovärdigare information och ny kunskap finns lätt att hitta. En snabb *googlesökning* och några klick från ditt personliga digitala fönster ut på internet och in i en ny värld där öppenhet, transparens och samarbete regerar.

Framtiden är inkluderande

Synen på vad kapitalism handlar om genomgår sedan år tillbaka en förvandling. Från att länge styras av girighet och hunger efter profit till varje pris:

Greed, for lack of a better word, is good. Greed is right. Greed works. Greed clarifies and cuts through to the

Citatet ovan kommer från Forbes lista [11 Great Quotes About Life On Wall Street](#). Wall Street kommer i framtiden att beskrivas som *kapitalismens epicentrum*, inte minst [börskrascherna 1929 och 2008](#) kommer säkerställa det.

2008 finns fortfarande i färskt minne, där en soppa av risktagande och en syn på människovärde som saknar motstycke rullades upp. Svallvågorna efter krishanteringen har fortfarande inte lagt sig utan verkar fortfarande förmörka klimatet i den offentliga debatten. Inte minst med den Euro-kris som utspelas här på vår egen hemmaplan.

Dags att se igenom domedagsprofeterna

Samtidigt brottas traditionell media och politiker av en allt större identitetskris. inte minst känner dom sig allt mer utmanade av digitaliseringens demokratiserande utveckling av tillgången på kunskap, fakta och andra källor.

Ändå verkar det som om den *offentliga debatten har en nästan magisk påverkan* på människors vardag.

- Varför väljer annars så många att nästan slaviskt följa samma nyhetskällor som före internet?
- Varför tillåter vi oss lyssna på domedagsprofeterna som fortsätter måla upp en så dystert bild av framtiden?

Kunskapen, fakta och källorna är inte filtrerade längre. Den finns och blir allt klarare och tydligare för varje dag som går. Ingen och inget kan längre hindra oss från att söka efter den på egen hand. Internet är ditt fönster mot mänsklighetens samlade kunskap...

Framtidens framgångsrika företag saknar girighet

I videon nedan ställer The School of Life gårdagens kapitalism mot väggen och ger oss *fem bra argument om varför det inte längre handlar om girighet*.

Nej, det är inte någon förskönande bild av verkligheten som målas upp. Den företagskultur som växer fram i internets fotspår beskrivs på ett bra sätt.

Egentligen är det inte så konstigt alls. Internet ha gett oss människor möjlighet till direktkommunikation utan mellanhänder. Nästan oavsett var vi befinner oss har vi idag tillgång till *nätet*, till våra egna digitala direktkanaler till personer och organisationer vi själva kan bygga upp ett eget förtroende för.

- Vilket förtroende har jag för aktörerna på den *svenska offentliga debattarenan*?

Mitt förtroende är knappt registrerbart!

Hur stort är ditt?

#20 – Bitcoin – Den kryptiska valutan (2015-06-19)

Om du aldrig hört talas om **Bitcoin** så har du förmodligen bott i en grotta utan el och uppkoppling till internet. Bitcoin är den digitala valutan som håller på att förändra sättet vi gör affärer på och kan på sikt revolutionera även vår vardag tack vare sin enkelhet.

Framförallt vad gäller transaktioner och makten att kontrollera och avgiftsbelägga alla former av köp och säljverksamhet finns det stor potential för Bitcoin att göra skillnad.

Inflation är så gårdagen

Under flera år har vi fått se en [mycket bekymrad Stefan Ingves](#) månad efter månad upprepa att [Riskbankens inflationsmål inte uppnåddes](#) den här gången heller. Verktynen vår **Riksbankschef** har att påverka inflationen håller på att ta slut. Det har gått så långt att [idag har Sverige minusränta sedan februari 2015](#).

Förenklat innebär inflation:

- Att värdet på dina pengar minskar

Alltså, att varor och tjänster du planerar köpa får allt högre prislapp mätt i svenska kronor (**SEK**), som är valutan som staten Sverige bestämt är den officiella för transaktion mellan köpare och säljare i vårt avlånga land.

Den 15 januari 1993 annonserade Riksbanken att

penningpolitiken skulle inriktas mot att uppnå prisstabilitet

Riksbankens inflationsmål på 2% sattes den 15:e januari 1993, alltså för 22 år sedan. Målsättningen var, och är fortfarande, att **”uppnå prisstabilitet”**.

- Har ingen frågat hur prisstabilitet kan uppnås när den som kontrollerar valutan, Riksbanken, har som målsättning att den svenska kronan ska minska i värde med 2% under ett kalenderår?

Självklart förstår jag att det är en mycket förenklad, ja t.o.m. naiv, fråga. Men om vi för ett ögonblick tänker bort alla komplexa finansiella modeller och konstruktioner, som aktörerna utgår från, så tycker jag det är en rätt sund utgångspunkt.

Framförallt bör Riksbankschefen kunna ge oss förenklade svar om varför inflationsmålet, efter 22 år, fortfarande är en helig ko trots att omvärlden under samma tid genomgått den troligen snabbaste och mest samhällsomvälvande förändringen i världshistorien. I alla fall *vad gäller den förändring vi människor är ansvariga för och som har lett till förbättrade förutsättningar inför framtiden.*

Centralstyrt

Sveriges riksbank är också en centralbank

en institution som ansvarar för penningpolitiken för ett land eller flera stater.

Nu blir det rörigare. Sveriges riksbank, förövrigt världens äldsta, ansvarar alltså för den centrala penningpolitiken i Sverige. Detta samtidigt som riksbanken genom olika allianser har förbundit sig att spela efter vissa överenskomna regler med andra länders centralbanker och/eller statsöverskridande centralbanker och unioner såsom EMU, då vi är

medlemmar I [EU](#), men inte del av valuta-unionen [Euro](#).

Sveriges riksbank är alltså med i alla dessa *klubbar* vars målsättning är att skapa ordning och reda i penningpolitiken så att alla invånare i dom enskilda länderna får förutsättningar till en bättre vardag och större möjligheter planera inför framtiden.

Det låter ju bra, men sen kommer kruxet.

- Riksbanken har även som uttalat mål att försvara kronans värde i förhållande till andra valutor.

Det försvaret sköter Riksbanken genom att värdemäta [vår svenska valuta, Svensk krona \(SEK\)](#), mot övriga valutor i omvärlden. Det är nämligen så att valuta också är en vara, något som köps och säljs på penningmarknaden i valutahandeln. Förenklat kan det beskrivas som ett incestuöst system där oheliga allianser bildas och bryts efter behov.

Vi behöver bara gå tillbaka till [finanskrisen i Sverige 1990-94](#) då försvaret av den svenska kronan nådde rent astronomiska nivåer, under en kort tid var marginalräntan uppe i 500%. [Marginalräntan heter idag Reporänta](#) och

det är just den Riksbanken sänkte till -0.1% i februari.

- Noterade du att riksbankens nuvarande inflationsmål sattes mitt under brinnande finanskris, för 22 år sedan?

För mig påminner hela denna röra om [Bill och Bull](#), två av karaktärerna i min barndoms Pelle Svanslös. Oftast likartade förklaringar, men som inte alltid logiskt gick ihop...

Hur många SEK finns det?

Ingen kan med exakt säkerhet säga hur många svenska kronor och ören det finns i omlopp. Trots att ordet "central" ingår i beskrivningen av Riksbanken så kan dom bara ge en kvalificerad gissning. På [Frågor och svar om sedlar och mynt](#) listas i alla fall dom mynt och sedlar som producerats åt riksbanken. Det ger oss i alla fall en ledtråd.

Dock förstörs och försvinner mynt och sedlar varje dag. Du har säkerligen tappat en hel del valuta genom ditt liv, men även hittat en liten skatt i form av pengar någon annan råkat tappa. Bränder, olyckor och mycket annat sker också och som förstör både mynt och sedlar utan några spår. Pengarna går helt enkelt upp i rök.

Med jämna mellanrum tas gamla modeller av mynt och sedlar ur bruk. I dagens samhälle sker det främst på grund av slitage eller att tekniska framsteg gjort den gamla valutan för lätt att förfälska. Under en tid fungerar både de gamla och nya mynten och sedlarna som betalmedel så att vi kan växla in den gamla modellen mot nya skinande mynt och oskrynkade sedlar.

Dagen då dom gamla mynten och sedlarna blir värdelösa är således ett av få tillfällen då riksbanken med någotsånär exakthet vet hur många kronor och ören som är i faktiskt omlopp...

21 miljoner Bitcoins

Skillnaden mot Bitcoin är total. Det kommer nämligen aldrig att bli fler än 21 miljoner Bitcoins. Alla är inte funna än, det är vad alla Bitcoin-grävare runt om i världen är sysselsatta med. Det smarta är att ju fler som söker desto svårare blir nya att hitta, samtidigt som det kryptografiska skyddet av redan funna stärks.

Förenklat innebär detta alltså att säkerheten kring valutan Bitcoin stärks ju fler som ansluter sig och tillför datorkraft.

Till skillnad från den centrala kontrollen, som dagens Riksbanker klamrar sig fast vid, så kan man säga att Bitcoin använder en distribuerad modell för att råda bot på så många av dom negativa effekterna, se ovan, som centralstyrning de facto lider av.

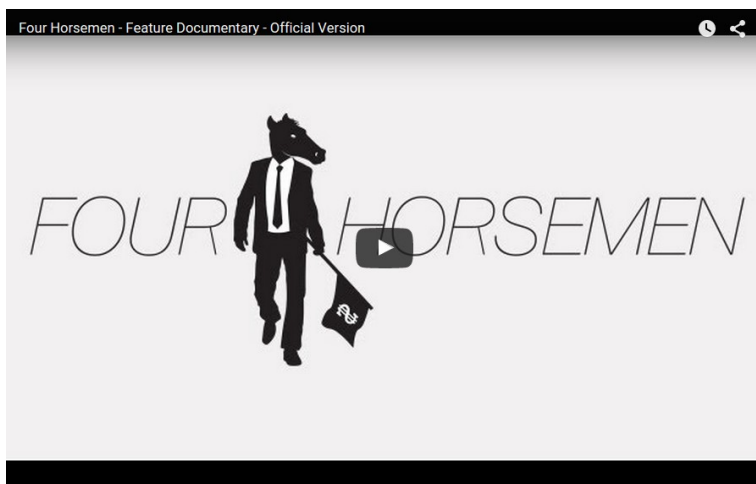
Eftersom det heller aldrig kommer finnas fler än 21 miljoner Bitcoins så finns inte längre något behov av inflationsmål. Det huvudbry som artificiellt håller riksbankerna vid liv har alltså rationaliserat bort.

Tänker så här:

- Inflationsmålet är ett av allt färre halmstrån kvar för riksbanken att klamra sig fast vid!

Såg du videon ovan? Den förklarar ingående hur hela banksystemet fungerar, inkl varför inflationen är så viktig och hur *pengar skapas*.

En annan dokumentär som ingående förklara banksystemet är:

Just Four Horsemen sändes även i svensk television, av UR, redan i november 2012. Då med titeln [Systemfel som hotar världen](#).

Antalet artiklar, böcker, föreläsningar, dokumentärer, bloggar... som idag tar upp dessa problem ökar exponentiellt i takt med att allt fler får tillgång till den kunskap och insikt som behövs för att förstå ohållbarheten i gårdagens centrala system.

Jag tror dock inte det behövs en total kollaps, av dagens finansiella system och deras kontroll över föråldrade system, innan världen inser idiotin med fortsatt inflationsmål och andra artificiella metoder att hålla eländet vid liv.

Det kaos vi ser utspelas i nyheterna är snarare dödsryckningar inför det faktum att det pyramidspel som dagens bankväsende bygger på håller på att falla i bitar.

Skillnaden mot andra pyramidspel, [som Madoff-skandalen](#), är att det redan finns bättre alternativ på plats och som blir allt mer redo att ta över.

Har du skaffat Bitcoin än?

Enligt en rapport från Juniper Research så kommer det I [slutet av 2019](#) [finnas knappt fem miljoner aktiva Bitcoin-användare i världen](#). Jag tror den siffran är rejält i underkant. Utvecklingen av tekniken bakom går i rasande takt och allt fler stora aktörer tillkommer dagligen:

- [How To Use Bitcoin To Shop At Amazon, Home Depot, CVS And More](#) (2014-02-17)
- [What Can You Buy with Bitcoin?](#) (2015-02-17)

Frågan är inte längre ”om” utan ”när” moderna kryptovalutor som Bitcoin tar över som dominerande valutor.

Skaffa egen Bitcoin-plånbok är busenkelt

Det är faktiskt inte svårare än att öppna ett konto hos vilken modern webbtjänst som helst. Jag har exempelvis valt Coinbase som aktör för min. Hela processen, inkl verifiering och uppsäkring med 2-faktorinloggning, gick på mindre än en timme.

Coinbase erbjuder även en hel drös andra tjänster och verktyg för att underlätta för mina framtida behov. Det inkluderar även kommersiella funktioner så jag kan erbjuda både varor och tjänster mot betalning i Bitcoin.

Få €5 i Bitcoin att börja handla med

- Vill du prova på Bitcoin utan någon risk alls?

Om du använder min referens [länk för att öppna din egen Bitcoin-plånbok hos Coinbase](#) så får du automatiskt Bitcoin till ett dagsvärde motsvarande 5 Euro. Du behöver inte göra något annat än gå igenom den enkla processen som behövs för att skapa ett verifierat konto.

Vill du sen prova göra något med din sprillans nya valuta så får du gärna donera några av bitarna till mig genom att använda knapparna längs ner på sidan. Deal? 😊

Jag kommer att skriva fler inlägg om kryptovalutor framöver, inkl en mer ingående om varför jag valde just Coinbase för mina behov. Har du redan erfarenheter av Bitcoin, välkommen att dela med dig i kommentarerna nedan eller i diskussionsforumet [Digitaliseringen i Sverige & omvärlden](#) där vi kan utveckla kunskapen vidare.

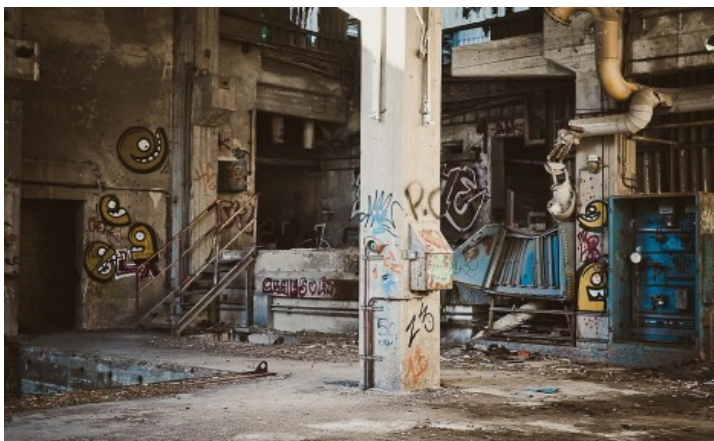
PS: Tycker du rubrik är fel?

I rubriken kallar jag Bitcoin för den ”kryptiska valutan”. Visst, den är kryptografiskt kontrollerad, men inte alls lika kryptisk att förstå sig på som exempelvis vår egen svenska krona.

PPS: Såg när jag senare testade med ”incognito”-läget i olika webbläsare att valutan till Bitcoins kan variera, t.ex. 5 USD istället för Euro. Ytterligare ett tecken på hur krånglig och kostsam hanteringen av *före digitaltekniken* valutor och vilka kryphål som därmed får fortsätta missbrukas...

#21 – Industrialismens grepp över det svenska samhälssystemet (2015-06-23)

Att digitalteknikens möjligheter, inklusive digitaliseringens framfart och snabba förändring av vårt gemensamma samhälle, är något viktigt är det nog få som har undgått bli påverkad av.

Du har säkerligen redan samlat på dig massor av bra och dåliga erfarenheter från dina egna möten med ny teknik. En hel del har säkerligen förbättrat ditt liv och dina egna möjligheter förbättra vardagen. En massa annat har säkerligen känts onödigt, för att inte tala om påtvingat av anledningar som allt som oftast saknat både logik och rimlighet.

Med makt kommer ansvar

...men för att kunna utöva makt ansvarsfullt krävs kunskap om det faktiska läget, vad som händer i omvärlden och insikten att med tiden förändras förutsättningarna.

Två artiklar i tidningen Ny Teknik har fångat mitt intresse:

- [När kommer digitaliseringslyftet?](#) (2015-06-22)
- [Svensk industri ska leda den digitala revolutionen](#) (2015-05-06)

Jag kan bara hålla med **Robert Gabrielsson** och stämma upp i frågan om när digitaliseringslyftet kommer i Sverige.

Hur många möjligheter ska vi gå miste om innan vi får en handlingskraftig regering som inser att romantisera om gammal svensk industrialism, dom historiska framgångar den gav Sverige, inte är någon genväg till dom lösningar vi behöver för att kunna anta både dagens och framtidens utmaningar.

Sverige har fantastiska förutsättningar

Utgår vi från det faktiska läget som samhället Sverige befinner sig i så är det svårt att argumentera emot vårt utgångsläge. Alla dom viktiga pusselbitarna finns redan på plats, det är inte i våra tillgångar och resurser skon klämmer.

När Mikael Damberg, som är både Närings- och Innovationsminister, tillsammans med representanter för gamla institutioner och företag skriver en debattartikel där utgångspunkten är:

Industriproduktion och industrinära tjänster spelar en viktig roll för Sveriges ekonomi. Den står för en stor del av vår samlade BNP och för den absoluta merparten av exporten. Industrin svarar också för en stor del av näringslivets investeringar i forskning och utveckling. En modern och konkurrenskraftig industriproduktion av varor och tjänster är därför avgörande för att vi ska klara sysselsättning och välfärd i framtiden.

...så har jag svårt att tolka det som något annat än att makten är mer orolig för sin egen framtid än det som faktiskt behöver göras för att skapa förut-

sättningar för fler att vara med och bygga en bättre och hållbarare framtid.

Vad är det svensk industri kommer kunna producera som inte inom en snar framtid kan ersättas av fullständigt automatiserad massproduktion av standardkomponenter och varor i framtiden?

En massproduktion som dessutom är optimerad och efterfrågan-anpassad så att så lite överproduktion som möjligt sker.

Eller hur har Mikael Damberg tänkt sig att Sverige ska kunna undvika den produktionsrevolution som 3D-skrivare redan inlett?

Senaste veckan har jag sett flera artiklar om 3D-utskrivna metallkomponenter. Utvecklingen på det här området går otroligt snabbt och det bara ökar hela tiden.

Framtidens sysselsättning utgår från det lokala behovet

Trots globaliserings framfart så kommer arbete och sysselsättning i framtiden att utgå från dom förutsättningar och behov som finns lokalt.

Generella landsövergripande lösningar som dem Mikael Damberg och hans medskribenter förespråkar innehåller inte dom lösningar vi behöver.

Däremot innehåller dom massor av intressanta uppgifter om var, och för vem, skon klämmer.

Jag förstår oron dessa personer visar. Jag har förståelse för att dom är bekymrade över den utveckling dom beskriver.

Men där tar det stopp...

Det är dags att släppa det krampaktiga taget om den svenska industrialismen. Den gjorde stor nytta på sin tid, men det var då det. Det vi behöver idag är mindre central detaljstyrning, det som Mikael Dambergs debattartikel egentligen handlar om.

Vi behöver politiska nytänkare som också har modet att decentralisera makten och därmed ge fler möjligheter att fokusera på sina egna idéer så att dom kan förverkligas. All onödig byråkrati behöver moderniseras och så långt som möjligt automatiseras med digitalteknikens hjälp.

Det gemensamma samhället, det som politikerna säger sig värna om, måste sluta stå i vägen för nödvändiga förändringar.

Om Sverige ska lyckas med digitaliseringen så behöver vi också börja tänka utifrån *digitalt först*. Inte som idag, då vi envist försöker tvinga ny teknik att uppföra sig efter gamla metoder.

En skrotbil fungerar inte bättre bara för att den målas med ny skinande lack.

#22 – Hur energismutsig är Kina? (2015-06-23)

Kina har länge dragits i smutsen vad gäller den mängd kolkraft landet använder. I massmedia och den offentliga debatten används landet inte sällan som dåligt exempel. Gärna i förhållanden med avsikt att reflektera bort sin egen situation...

Hur väl stämmer den *allmänna bilden* som den offentliga debatten i Sverige lämnat efter sig med verkligheten:

Maria van der Hoeven says most people think that China is frantically building coal-fired power stations.

The reality, she says, is that China is spending as much as the US and Europe put together on clean power.

She says its coal-fired power stations are state of the art – and should be copied in other developing countries.

Citatet är från [China 'deserves more credit' for renewable energy effort](#), publicerad av BBC.

För oss som följer den faktiska utveckling är detta ingen nyhet. Kina är idag världsledande på förnybar energiteknik, [inte minst vad gäller vindkraft](#).

#23 – Medhjälpare till Baksteg sökes (2015-06-23)

Nu när Baksteg bloggen börjar bli varm i kostymen, och jag känner mig tillrätta, så är det dags att be om hjälp.

Min ambition med Baksteg är att skapa en så öppen och tillgänglig digital samhällsresurs som möjligt och där fokus är att hjälpa varandra genom att dela med oss av våra erfarenheter och upplevelser.

Den offentliga debatten saknar något

...nämligen förankring i den verklighet som kallas vår vardag.

Om vi ska tro gammelmmedia och våra politiker så finns det inte många ljusglimtar att se fram emot. Där handlar det främst om att tävla om att beskriva hur dåliga utsikterna är och vem för dagen som ska få en dos skuld för gamla synder.

I takt med att digitaltekniken utvecklas och det bli allt enklare för oss själva att söka information, kunskap och även fråga källorna direkt så blir det allt tydligare att traditionell massmedia (det jag väljer kalla gammelmmedia) får allt svårare att hitta en ny relevant roll.

- Inte minst den [granskande och grävande journalistiken](#) blir allt mer utstuderad.

Det här håller på att utvecklas till en energitjuv som dränerar oss från allt hopp om att framtiden kommer utvecklas till något bättre. Vi ser det inte minst vad gäller skolan där politikerna under årtionden har försökt den ena dunderreformen efter den andra. Dock sällan utifrån faktiska förutsättningar och hur digitaliseringen fullständigt vänt upp och ner på skolans roll.

Vi kan själva

Det fina med digitaltekniken är inte bara att den gett oss ofantlig större och bättre egen insyn i vad som egentligen händer i maktens korridorer runt om i världen.

Än viktigare är att den även gett oss verktygen och möjligheterna att själva ta tag i vår tillvaro. Idag kan du själv publicera dina tankar, funderingar och idéer till lösningar, precis som jag nu försöker göra via den här bloggen.

Dock behöver vi börja göra det smartare än hittills. Det jag ser i sociala medier är tyvärr en på tok för stor andel sämre kopior av dem vi ser i massmedia och i politiken. Den ton och den debatt-teknik som våra folkvalda lagt sig till med avspeglas även bland oss själva.

Jag tror det i grund och botten främst handlar om frustration och desperation över att så lite faktiskt blir mätbart bättre. Det samtidigt som människor känner sig allt mer bortglömda då media och politiker mest

pratar om – istället för till – oss.

Låt oss kavla upp och sätta igång

Hur länge till ska vi behöva lyssna till fagra löften som sällan infrias?

För mig finns inget som hindrar oss från att själva ta tag i vår egen framtid. Vi behöver bara skaka av oss dom sista resterna av en envist motsträvig **Jante** och sätta igång.

Själv är inte längre bäste dräng. I dagens uppkopplade värld kan vi snabbt, enkelt och helt öppet dra igång samarbeten om i stort sett vad som helst.

Ej heller behöver alla lära sig samma saker. Vi kan hjälpa varandra utifrån våra egna förutsättningar och behov, samtidigt som vi lär av och till varandra och vi kan vända globaliseringens framfart till lokala fördelar. Allt vi behöver finns ju redan på plats och bara väntar på att vi ska börja använda det smartare.

- Kan det bli så mycket bättre än så?

Jag söker dig som vill vara med och förändra. Din bakgrund spelar ingen som helst roll, din entusiasm och vilja att lära är allt som behövs.

Framförallt vill jag fokusera på möjligheter och framtiden. För mig har det aldrig funnits mer kunskap om hur omvärlden fungerar och vad mänskligheten behöver göra för justeringar så att vi antar och börjar lösa dom gemensamma utmaningarna vi så väl känner till.

Min utgångspunkt är att förändringen behöver börja i vår egen vardag.

Tillsammans är jag övertygad vi kommer hitta massor av situationer som kan lösas genom att vi lär oss att bättre söka bland dom bakomliggande orsakerna, dom som ledde fram till *att något hände*.

- Intresserad?

Pinga mig då på [@Baksteg](#), i kommentarerna nedan, I [forumet](#), på [Hipchat](#) eller annan kanal jag finns på.

...eller – Kom igång direkt genom att [snabbt skapa ditt eget freemium konto](#).

#24 – DABbandet äntligen över (2015-06-24)

I Sverige har [DAB-radio sänts i olika former i 20 år](#) fram tills idag. Äntligen kom det enda förnuftiga beslutet regeringen kunde ta, nämligen att skrota hela det [mastodontiska](#) projektet att år 2020 ersätta dagens analog radio med en digital variant. Ett nytt marksänt, [enkelriktat etermedium](#) som någon sorts backup, nödlösning, till den digitala infrastruktur som internet redan visat sig vara så mycket bättre..

När jag först fick höra talas om DAB blev jag lyrisk över möjligheterna tekniken utlovade i förhållande till dåtidens knastrande analog sändningar. [Första april \(ja du läste rätt\) 1993 trädde den nya lokalradiolagen](#) i kraft i Sverige.

Myndighetsförklarad

Jag minns domedagsprofeterna på den tiden. Dom som utmålade en

skräckbild om hur vi svenskar skulle fördummas av att bli bombarderade av reklambudskap inte bara i tryckta tidningar, utan nu också i etermedia.

Det här var dessutom bara några få år efter att den dåvarande socialdemokratiska riksdagsledamoten Maj-Britt Theorin kämpat för ett [förbud mot privata parabolantennor](#).

För mig handlade detta mer om att politikerna i Sverige tydligt visade att dom inte tyckte att svenskarna var myndiga nog att kunna välja själva. Att vi inte skulle klara av att stå emot dom hemska budskapen som kommersiell, reklamfinansierad, radio skulle leda till.

Därför är 1:a april 1993 ett viktigt datum i svensk historia. Det är datumet då politikerna på riktigt lät oss börja upptäcka vår myndighet på egen hand utan att statens censur och kontrollbehov skulle filtrera vad vi tilläts lyssna till.

Svenskt systemfel

Det är nu lite drygt 22 år sedan och det är inte svårt förstå att mycket arbete fortfarande finns kvar innan vi i Sverige, av myndigheterna, tilläts större frihet att själva bestämma i vår egen vardag.

Att det tagit ända tills nu för våra folkvalda att ge upp och inse idiotin med att ersätta nedsläckningen av FM-radio med DAB om fem år (2020), säger en hel del om vilka stora systemfel vår demokrati fortfarande brottas med.

"Mot bakgrund av remissutfallet är regeringens slutsats därför att för närvarande inte gå vidare med en övergång till DAB+. En sådan övergång är förenad med alltför stora oklarheter, i synnerhet vad gäller radions roll i svensk krisberedskap. Regeringens uppfattning är också att vår nuvarande radiolösning, det vill säga FM-nätet kompletterat med webbradio, inte heller är behäftad med sådana brister att en övergång är motiverad", [skriver Alice Bah Kuhnke](#).

Alla dom vändor, som skattefinansierade remissinstanser, som krävts för att komma fram till det enda förnuftiga beslut som sedan länge varit känt av så många...

...låt oss bara inte glömma detta nu.

Istället ta tillfället i akt och använda all den kunskap nedläggningen av DAB-2020 faktiskt gett oss. Kunskap som identifierat massor av viktiga systemfel i det svenska politiska landskapet.

Då är jag övertygad vi kan påbörja den förändring av vårt gemensamma samhälle och de allt mer föråldrade samhällssystemen som vi måste modernisera för att ge fler möjlighet till både bättre egen vardag och större möjligheter vara med och bygga den framtid som vi allt tydligare ser faktiskt blir allt mer möjlig.

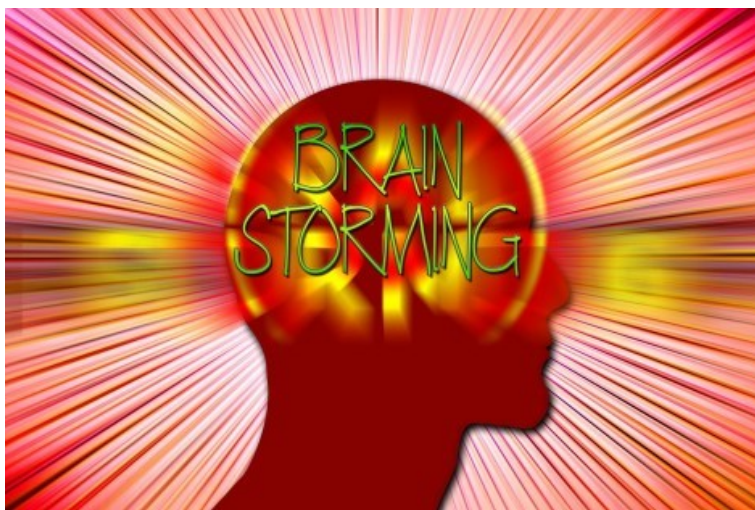
#25 – Inget ont som inte #DAB2020 kan... (2015-06-24)

...råda bot på.

Sitter här och funderar över vad regeringens beslut att äntligen sätta stop för [DAB-radio projektet](#), att ersätta analog marksänd FM-radio med en ”modernare” digital variant, egentligen handlar om. Inte minst utifrån alla dom samhälleliga systemfel hela den utdragna processen så tydligt blottlagt.

Första riktiga digitala samhällsvinsten?

Det kan det mycket väl vara, definitivt sett ur ett svenskt perspektiv.

För visst är det internet, den digitala infrastrukturen, och annan digital-teknik som ligger bakom att DAB-radion inte kom längre än till idag?

...knappt fem år *före* det skulle genomföras dessutom.

Vilka fler gamla samhällsprojekt ligger där och skräpar?

Vilka lärdomar har vi nu fått för att kunna göra smartare omvärderingar av tickande systemfel som blir allt kostsammare bibehålla?

Argumenten blev allt för svåra

Det gick helt enkelt inte för regeringen att stå emot förnuftet, att ett gammalt projekt inte längre är en vettig lösning sett utifrån dagens kunskap. Inte minst då infrastruktur.

...än mindre med sikte på framtidens allt tydligare utveckling.

Detta är även, för mig, en klar vinst för [den tysta revolutionen som pågår för fullt](#). Den om att all ny kunskap även kan användas till att förebygga, förändra och förbättra utifrån nyupptäckta förutsättningar.

Digitalismen är här

Och den har gett oss

- [möjligheter lättare kunna tänka om före](#).
- [använda ny teknik för att smartare automatisera gamla kostsamma system](#).

Samt nya förutsättning att

- [tänka om hur vi smartare organiserar oss](#)
- [utveckla idéer på nya sätt och i nya former](#)

Öppet samarbete

För mig handlar detta om att vi behöver [lära oss samarbeta både öppnare och smartare](#).

#DAB2020

Idag är det fyra och ett halvt år till år 2020, då analoga FM-nätet ska släckas ned. Beslutet idag påverkar självklart den planen.

Jag tänker fundera vidare över vad dagens besked kan få för återverkningar på dom systemfel som behöver fixas. Det förändras inte av dagens beslut.

Nu har vi 4.5 år att fundera och vad är då inte lämpligare än att göra det tillsammans under taggen #DAB2020.

Både som slutdatum och påminnelse...

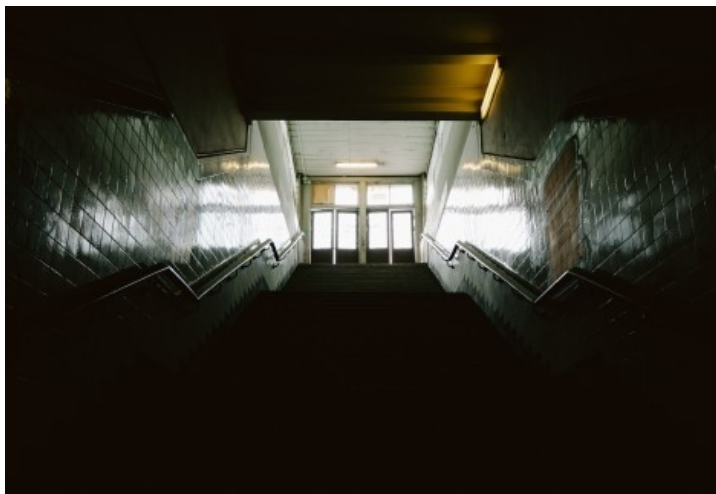
#26 – Coursera – 1 045 universitetskurser (freemium) (2015-06-25)

När jag växte upp på 1970/80-talet så drömde jag ofta om att åka på språkresa eller studera på skolor i främst England eller USA. Av många anledningar realiserades aldrig dom drömmarna, förrän nu då samma skolor och universitet kommer hem till mig och där jag kan sitta bekvämt i soffan och lapa i min ny kunskap när jag har tid.

Coursera är en av mina favoriter. Det kan jag tacka [Dr. Walter Sinnott-Armstrong](#) för. Det var nämligen han och början av kursen [Think Again: How to Reason and Argue](#) som vände upp och ned på mitt liv. Fick mig att se nyanserna och förstå språkets oerhörda komplexitet och unika förmåga att [bära budskapet från människa till människa](#).

Verbal krigföring

Fram tills dess var språk mest i vägen, något svartvitt som hindrade min framfart mot det allt suddigare målet jag allt desperatare sökte efter. Jag fick nämligen, förstod jag långt senare, aldrig lära mig använda språket på rätt sätt i skolan. Ingen av alla lärare jag hade upptäckte mina svårigheter med grammatiken, vad alla konstiga etiketter betydde, hur dom och alla fnuttar skulle användas för att bilda något meningsfullt med alla ihopkopplade ord.

Samtidigt växte jag upp i en tid då det allmänt ansågs ouppfostrat att argumentera emot *dom äldre*, att ifrågasätta svar jag inte var nöjd med. Kombinationen gjorde att för mig handlade argumentation om verbal krigföring, orden vapen att använda för att få sin vilja igenom.

Ett alldeles eget smörgåsbord

Snart har jag nog påbörjat ett hundratal kurser, bara på Coursera, men ännu inte slutfört en enda av dem.

Från början var det ett stort personlig problem. Varje gång jag tappade intresse fortsätta en kurs tog jag som personligt misslyckande, att jag ännu en gång gett upp innan jag nått målet och därmed den kunskap som där skulle släppas lös.

Det var det feltänket som *Dr. Walter Sinnott-Armstrong* satte stop för. Hans lite burdusa framtoning och sätt att så målande beskriva argumentationstekniken var trollbindande. Helt plötsligt så började jag förstå. Inte bara vad han sa utan också hur och varför jag helt plötsligt förstod så mycket mer av innehållet.

Målet var inte längre hägrande och jag hade heller inte längre bråttom nå dit...

Det som förut varit så i vägen blev helt plötslig en resa fylld av upplevelser, en bergochdalbana där man kastas hit och dit men ändå sitter relativt säkert.

Plötsligt blev språk något vackert, ett allt mer användbart verktyg vars uppgift är att förenkla möjligheten att lösa eventuella vägbulor under resans gång.

I det ögonblicket förvandlades Coursera, och andra MOOC-sajter, till mitt privata **smörgåsbord** till bredden fyllt av översvämmande kunskapskällor att provsmaka mig fram igenom.

Uttråkad ett bra tecken

Sakta har jag kunna omvända dåliga och energikrävande egenskaper till något mycket bättre och mer användbart.

Ta *att vara uttråkad* som exempel. När jag var busig på lektionerna i skolan sågs det som tecken på att jag var en dålig elev som förstörde för mina klasskamrater. Ingen lärare förstod dom rätta orsakerna, att jag var uttråkad, att jag inte kunde följa med därför att jag inte förstod det som lärdes ut...

Idag tar jag tecken på uttråkning på bättre sätt, ofta som indikator på att jag för tillfället lärt tillräckligt och är fullproppad med ny information som behöver tid att testat och utvärderas innan den förvandlats till användbar kunskap.

Ingen tvingar mig heller.

Eller tjarar om att jag måste följa schemat och slutföra det jag påbörjat.

Så fungerar inte [MOOC \(Massive Open Online Course\)](#) alls.

Istället bara finns dom där, fritt tillgängliga tack vare den nya tidens idéer om tillgänglighet och att värdet inte ligger i att kontrollera informationen. Allt fler kurser görs tillgängliga under [Freemium](#)-licenser som [Creative Commons](#) och således tillgängliga när *du har tid, lust och behov* bli inspirerad av just den kunskapen dom innehåller.

Slå dig ner i soffan och lapa i dig det som verkar intressant...

#27 – Public service kan göras relevant igen (2015-06-25)

Enligt [Wikipedia står public service](#) för följande:

- i allmänhetens tjänst
- allmännyttig
- allmänradio
- allmän-TV

...allmänt tillgängligt alltså.

Här i Sverige handlar public service väldigt mycket om den information som framförallt [SVT](#), [SR](#) och [UR](#) sprider. Något som i de offentliga debatterna allt för ofta även vill liknas vid att dessa *statskontrollerade* organisation är dom enda som räknas. Framförallt så att inte någon för debattens skull kan hota medborgarnas rätt till bra och tillförlitliga informationskanaler.

Den debatt som pågår för fullt om Radiotjänst, [dess rättigheter att fortsätta avgiftsbelägga innehavare av TV-mottagare](#), är särskilt intressant. Det har faktiskt utvecklats till en paradox då den påtvingade avgiften går emot alla ovanstående punkter om vad public service är tänkt att stå för.

Licensrättigheter

Något som av felaktiga anledningar växer till ett allt större problem för vår public service är hanterandet av visningsrättigheter. Något som fortfarande är behäftat med tankegångar från tiden före internet.

Bilden här till höger säger mig massor, som att:

- Jag för första gången får möjlighet se en dokumentär från vietnamesiska soldaters sida i ett krig som pågick för fullt under mina första levnadsår.
- Dokumentären sänds på SVT, vår traditionella TV-kanal för public service.
- Dokumentären är 1 timme och 15 minuter lång.
- Vad jag också noterade var:
- *Kan ses till ikväll 23:59 (59 minuter kvar)*

Någon mer än jag som inser hur fruktansvärt tokigt resultatet blir här?

Försenad 16 minuter

Det var allt som krävdes för att mitt intresse, ta vara på möjligheten och få en unik möjlighet till ny kunskap och nytt perspektiv om ett krig som var en stor grej under min uppväxt och som fortfarande påverkar världens relationer, skulle krossas.

Detta därför att den som producerat dokumentären bestämt att den får bara ses under speciella förutsättningar och mellan två av ägare och sändare överenskomna tidpunkter.

Jag har absolut ingenting emot den typen av begränsningar när det kommer till kommersiella intressen där innehållet är varan som faktiskt är värt något. Som t.ex. film och serietjänsten **Netflix** som, mot en låg månadskostnad, ger mig ett fantastiskt bra utbud och fantastiskt smidig uppspelning när jag har tid och lust.

Alla kan vara public service

Tack vare teknikutveckling kan i praktiken alla skapa och leverera innehåll som till för bara några få år sedan krävde massor av resurser, både i form av logistik och arbetstillfällen. Det var en jätteapparat att hitta, samla in och bearbeta information från källan till konsumenten.

Idag går alla med en modern smart mobiltelefon runt med sin egen kommunikationscentral och inspelningsstudio. Att samla in, bearbeta och sända ut nyskapat innehåll är idag i sin enklaste form helt automatiserad. Den sociala delningen av bilder har nu blivit så enkelt att få som växer upp idag knappt kan föreställa sig [den process som journalistiken krävde före webben](#).

Därför konkurrerar inte SVT, SR och UR längre bara med kommersiellt företag. Idag är uppdragsgivarna – vi själva – medproducenter av allmänt tillgängligt innehåll. Jag gör det exempelvis genom den här bloggen.

Göra public service relevant igen

Det är utmaningen det handlar om, att hitta den nya rollen för våra gemensamma organisationer som historisk sett gett oss så mycket nytta och glädje.

Vi behöver tänka om utifrån dagens möjligheter, hur vi bättre kan organisera och sprida information och kunskap så att den kommer allmänheten bäst till nytta.

Vi måste identifiera dom systemfel som vårt public service lider av. Genom att använda öppna licenser, som [Creative Commons](#) för innehåll, kan många blockerande proppar lösas. All data och information som gemensamt finansierad verksamhet producerar kan potentiellt CC-licensieras.

Tre förslag

- SVT SR och UR organiseras om som kuratorer av allt innehåll i sina arkiv.
 - Kan senare expanderas till hjälpa allmänheten arkivera sina egna arkiv.
 - Fler möjligheter...

- Allt producerat originalinnehåll bör göras sökbart under lång tid tillbaka.
 - [SVT Aktuellt](#) idag bara 7 dagar
 - [SVT Rapport](#) idag bara 7 dagar
 - [SVT Agenda](#) idag bara 30 dagar
 - ...
- Allt publicerat innehåll licensierat under öppna licenser

Med publicerat innehåll avser jag både egenproducerat och från andra källor. Finns absolut inga bra argument för att public service ska kriga vidare med kommersiella kanaler om rättigheter att sända, för tillfället, *populärt* innehåll.

Public service handlar inte om maknadsandelar, tävlan och konkurrens

Public service handlar om relevans

Jag sysselsätter mig med den här webbsajten därför att den ger mig något relevant. Den har blivit en allt viktigare pusselbit i mitt liv för att bättre förstå mig på hur omvärlden fungerar och hur det påverkar mitt liv.

Min förhoppning är att den publika service jag gör genom att öppet dela med mig om mina observationer kommer andra till nytta. Jag gör det genom att beskriva hur ny kunskap och nya erfarenhet håller på att förändra mitt liv och min syn på omvärlden. Framförallt är jag allt mer intresserad av våra gemensamma utmaningar och den framtid vi tillsammans färdas mot.

Det är nämligen där, bland dom gemensamma utmaningarna, jag blir allt mer övertygad om att public service har sin stora potential göra sig relevant igen...

#28 – Onödiga eftersläppande måsten (2015-06-26)

...och andra begränsningar.

Hur många gamla måsten lever vi igenom *varje dag*. Måsten som uppfanns, godkändes och infördes i en *historisk tid* vars förutsättningar sedan länge *glömts bort*?

Du vaknar om dagen och bara måste upp och *ut i stressen* för att hinna med allt på den dagens måste-lista.

- Hur många av dom måstena har du *egen kontroll* över?
- Hur många av dom måstena *känns relevanta* för just din vardag?

Vem bestämmer över alla dessa måsten som vi gemensamt skapat genom historien och som med allt desperatare anledningar *måste genomföras*.

Baksidan med måsten

...är att dom *med tiden* även kan utvecklas till någon sorts *gemensam samhällssyn*.

Det är ofta dessa måsten vi hör föras fram i den *offentliga debatten*, gärna med hänvisning till någon annan – eller något annat – som *orsaken bakom* att vi bara måste tvinga det vidare.

Varför *måste vi försätta så*?

#29 – Hur många onödiga måsten skapar vi själva? (2015-07-08)

Jag är för närvarande mitt inne i processen att rensa ut så många *onödiga måsten* som möjligt i min verklighet och vardag. Har dock hittills inte spenderat någon energi eller tankekraft på att söka och identifiera vilka dom är. Istället tar jag itu med de jag råkar snubbla över och det mest fascinerande är att lösningen oftast redan finns i samma ögonblick jag upptäcker ett nytt gammalt måste som ligger och skvalpar bort värdefull energi.

Förra veckan fick jag själv uppleva vad panikångest verkligen handlar om och det var allt annat än en trevlig upplevelse.

Samtidigt var den fantastiskt lärorik. Fram tills dess så trodde jag panikångest bara var något mentalt, att det bara handlade om att tankarna skenade iväg i alla omöjliga riktningar. Så fel jag hade! Kallsvettningen, illamåendet, hyperventilerandet, yrseln och kroppstemperatur (feber) ner mot 35 grader visade sig vara några av min kropps fysiska reaktioner och

signaler om att något inte riktigt stämde.

Nu förstår jag bättre sambandet och samarbetet mellan kropp och psykisk hälsa. Lärdomen har gett mig nya verktyg undvika eller hantera om/när nästa attack sker.

Egna onödiga måsten

I [Onödiga eftersläppande måsten](#) skrev jag främst om gemensamma måsten som genom historien har byggts på och idag ligger som tjock sötsliskig sirap nästan överallt vi vänder blicken.

Funderingar kring [Time to develop an improved digital identity](#) och [I think "Minimalistic relevancy" will become important](#) hjälper mig att allt enklare identifiera mina egenskapande måsten. Det har jag fått kvitto på redan, inte minst i Twitter-dialogen inbäddad nedan.

Att inte längre behöva fundera ensam växer snabbt fram som en stark känsla av personlig utveckling och förbättring av min egen vardag.

Stora förändringar byggs av många små förberedande

Min dialog med Robert gav mig massor av förståelse om hur det faktiskt fungerar utifrån andras verkligheter, i omvärlden jag delar med dig och allt annat.

Artikeln som början av dialogen pekar på handlar om skolans roll i Australien. Dom som står bakom sajten är [Australian Council for Educational Research](#) och alltså inte någon blogg i mängden som enkelt kan viftas bort.

Omformuleringen i min tweet ovan är resultatet av dom funderingar och den dialog Robert och jag haft sedan igår. En god natts sömn gjorde givetvis sitt till för ge tankarna tid sjunka in, bearbetas och sorteras rättare.

Tack Robert för det fina bollplank du lät mig sikta in mot.

#30 – Kombinera psykologi med filosofi och någonting händer (2015-07-09)

Om psykologi handlar om vad som eventuellt kan vara problematiska tankar, handlar filosofi om att förstå och utveckla tankarna i mer användbara riktningar.

Provsmakar hypotesen och känner igen mig allt mer som en av Pavlovs
hundar...

Visserligen börjar 7 truths about the mind you missed in psychology class med skrämskottet:

The longer you live, the more you realize that the difference between success and magnificent failure lies in how well you understand people. If you're like many, that fact makes you regret not having studied psychology. I hate to be the

one to tell you, but holding both a BSc. and an MSc. in psychology – yep. You missed a lot.

...men sen blir det betydligt mer intressant läsning.

Dom sju sanningarna som beskrivs är som tagna från min egen historia och dom inre kamper med mina egna tankar jag utkämpat. Att läsa igenom och begrunda hjälper att, så här i efterhand, få en större förståelse och insikt om exakt vad det är *jag själv* gått igenom.

Sebastians pedagogiska förklaringar ger förtydliganden så att jag kan lägga mer av den bördan bakom mig. Inte för att glömma, för att kunna placera in rätt så att kunskapen kan tas med in i framtiden och användas rättare i alla nya situationer som ofrånkomligen kommer.

Introduktion till filosofi

Coursera, [med sina över 1 000 tillgängliga kurser](#), inkluderar naturligtvis även flera i ämnet filosofi.

Den jag valt börja med är:

Introduction to Philosophy

This course will introduce you to some of the main areas of research in contemporary philosophy. Each module a different philosopher will talk you through some of the most important questions and issues in their area of expertise. We'll begin by trying to understand what philosophy is – what are its characteristic aims and methods, and how does it differ from other subjects? Then we'll spend the rest of the course gaining an introductory overview of several different areas of philosophy.

...som ger lättsmält kunskap med början från "Vad är filosofi".

Visade sig snabbt handla om något helt annat, något betydligt intressantare,

än gamla gubbar med grått skägg som sitter och fabulerar om svunna tider.

Snabbkurs i psykologi

Sätten att lära ut och förmedla kunskap har tack vare digitaltekniken fullkomligt exploderat på senare år. En av mina favoriter på YouTube är Crash Course som erbjuder ett fantastiskt utbud av underhållande och kunskapande innehåll.

Kursen [Intro to Psychology](#), inbäddad nedan, är bara ett exempel på deras snabbkurser att välja mellan.

Visserligen är tempot högt och svängarna tvära, men efter några avsnitt så är det inga större problem hänga med.

Tips: Går det på tok för snabbt, eller långsamt, klicka på kugghjulet så kan du justera hastigheten efter din smak. Visserligen kan det då låta lite sirap, eller Kalle Anka, men ändå fullt hörbart. Fantastiskt hur personligt vi kan anpassa den digitala upplevelsen.

Sammanfattning

Dessa tre, och många fler, öppna källor till vetande och kunskap är bra exempel på vad som hjälper mig komma vidare. Inte minst bättre förstå det är kombinationen av kunskaper som ger största och mest varaktiga förändringarna.

För mig innebär det färre ängsliga blickar i backspegeln, om vad jag eventuellt kan ha glömt. Istället hamnar fokus naturligt framåt, mot nya situationer fyllda med intressanta utmaning och problem anta och finna nya lösningar för.

#31 – Visst tusan minns vi utan tvångstankar (2015-07-11)

Under den allra mörkaste perioden i mitt liv var jag fullständigt övertygad om att jag höll på att *tappa minnet*, att det var helt omöjligt för mig att lära mig nya saker.

- Det här är viktigt!
- Det här måste jag komma ihåg!
- Det här får jag absolut inte glömma!

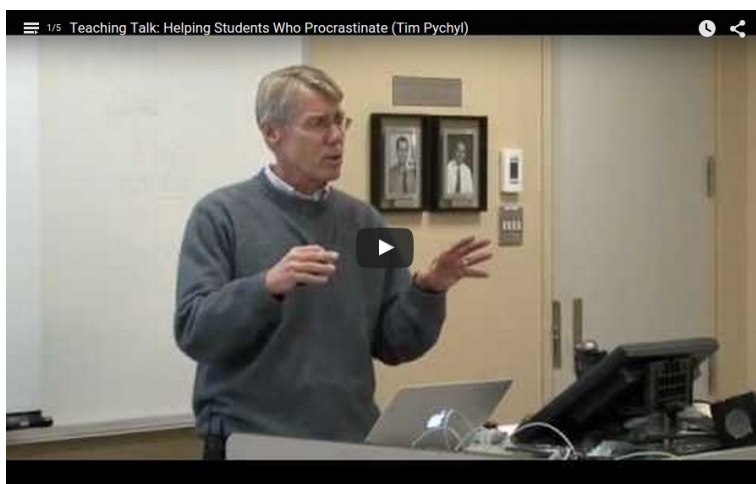
Tankarna om att komma ihåg det jag såg, hörde och på andra sätt fick intryck av tog under långsam tid över hela min existens. Kampen att försöka komma ihåg det allra simplaste förlorades gång på gång. Jag förstod ingenting, allra minst mig själv.

Det var fram tills för runt två år sedan, då jag ännu inte upptäckt vad *prokrastinering* handlar om. Fram tills dess hade jag bara hört det talas om som *uppskjutandebeteende*, eller ”mañana mañana” som det också hänvisas till även i engelskan.

Prokrastinering är resultatet, inte orsaken

När jag ännu en gång, för vilken i ordningen minns jag inte, stött på termen igen, blev tvånget att kolla upp vad det faktiskt handlar om för stort. Första anhalten [Wikipedias sida om prokrastinering](#) var en guldgruva och det tog inte lång tid innan jag förstod att här kan något intressant nystas upp. Kanske t.o.m. ledtrådar till att lösa min situation...

Jag sökte mig vidare och hittade **Tim Pynchyl**. Hans föreläsning i ämnet, inbäddad nedan, fick mig att börja le, börja skatta över alla dråpliga situationen Tim beskrev prokrastinering leder till.

...tills jag insåg det var mig själv jag skrattade åt.

Det var inte svårt att se likheterna i min egen historia, alla gånger jag våndats och fastnat i måsten utan att få något gjort. Våndor som bara slutat

med att må dåligt, känna mig värdelös över att bara vara till besvär o.s.v.

Skillnaden nu var att Tim gav mig rimliga förklaringar till varför det hände, varför jag så sällan fick *tummen ur* och faktiskt lyckades genomföra det jag faktiskt redan visste jag kunde.

Veckorna som sen gick fyllde jag på med mer lärande om vad prokrastinering handlar om, hur det hade påverkat mitt förflutna och hur lära mig hantera på bättre sätt.

...början på vändningen hade påbörjats.

Argumentationsteknik

Andra steget i min förvandling påbörjades några videolektioner in i [Think Again: How to Reason and Argue](#), då det gick upp för mig att argumentera inte alls har med verbal krigföring att göra. Tvärtom, mot vad jag som barn fick lära mig, handlar argumentationsteknik om att resonera och föra dialogen framåt mot större möjligheter att komma fram till lösningar och hjälpa varandra förstå.

Reasoning is important. This course will teach you how to do it well. You will learn some simple but vital rules to follow in thinking about any topic at all and some common and tempting mistakes to avoid in reasoning. We will discuss how to identify, analyze, and evaluate arguments by other people (including politicians, used car salesmen, and teachers) and how to construct arguments of your own in order to help you decide what to believe or what to do. These skills will be useful in dealing with whatever matters most to you.

Återigen blev jag som uppslukad av att ha hittat en ny ledtråd till mitt dilemma. Inte blev jag mindre inspirerad när **Dr. Walter Sinnott-Armstrong** använde en av mina favoriter, **Robert Redford**, som exempel.

Inte vad Robert gjort på silverduken, utan som författare och debattör.

Walter använde en av Roberts artiklar och gick igenom den stycke för stycke, mening för mening och ord för ord. Förklarade med stor inlevelse hur allt hängde ihop, varför och hur Robert använt orden för att föra ut sitt budskap.

Helt plötsligt började jag se nyanser, färger och mönster i det som tidigare bara varit ett enda svartvitt virrvarr.

Det var där och då jag på riktigt började förstå att [språk i första hand är ett kommunikationsmedel](#) för att vi ska kunna göra oss förstådda, kunna resonera och vidareutveckla våra tankar till något mer användbart.

Avfokusera minnandet

Idag är det sällan jag känner måsten att tvinga mig komma ihåg något. Istället är jag allt mer fascinerad över hur lätt jag förstår det jag läser, hör och ser.

Då jag förr ofta fick bläddra tillbaka sidor, för att läsa om då tankarna svävat iväg, har jag idag en närvarande inre dialog samtidigt som jag tar in den nya informationen. Denna dialog handlar oftast inte om samma sak som den nya informationen. Istället handlar det om hur den relaterar till mina egna utmaningar och dom situationer som för tillfället är aktuella.

Belöningen för mitt nyvunna tålamod kom idag då [Trying To Remember Multiple Things May Be The Best Way To Forget Them](#) dök upp i min Feedly.

Det bara small till i skallen. Där satt den, nu kan jag gå vidare...

...mot nya utmaningar och situationer.

#32 – Digitaltekniken automatiserar bort sin egen viktighet (2015-07-12)

Om bara någon timme sitter jag bänkad på nyGamla Ullevi och får förhoppningsvis se mitt kära Blåvitt dryga ut avståndet i toppen av Allsvenskan.

En stor anledning till detta stavas *automatisering med hjälp av digitalteknik*. Det är nämligen så att idag är det busenkelt för mina kompisar med årskort att låna ut sin arenaplats matcher dom själva är förhindrade att gå på.

Glöm logistiken

Idag behöver en årskortsinnehavare bara logga in på sitt konto och fylla i min e-postadress så dyker en PDF upp i min inbox.

Jämför det mot krånglet tidigare då årskortet – plastbiten – på något sätt fysiskt behövde transporteras från ägaren till mig före matchen. Därefter tillbaka hem så ägaren inte riskerar missa nästa match. Låter ju inte så knepigt i teorin, men i praktiken handlar det om massor av förberedande planering och tajming, speciellt när även mellanhänder var inblandade.

Den logistik som tidigare krävde så mycket tid och energi är nu puts väck för alltid, ersatt av en enkel inmatning av någons e-postadress.

Denna enkla lösning har garanterat lett till färre tomma stolar där enda orsaken var att logistiken helt enkelt inte gick att få ihop...

För enkelt?

Nej, inte alls. Det är nämligen detta digitaltekniken till stora delar handlar om, att automatisera bort onödig tid och energikrävande moment så att vi människor kan sysselsätta oss med mer intressanta och upplevelsefyllda saker.

Digitaltekniken ska nämligen inte vara i vägen, den ska bara finnas där för oss användare och fungera när vi behöver den. Vi är på väg dit och långsamt håller allt fler på att inse att detta inte längre handlar om att arbetsplatser försvinner. Ju snabbare den insikten växer desto fortare kan vi fokusera på att uppfinna nya roller för oss själva, nya och för fler vettigare sysselsättningar som gör vår vardag roligare och mer [fylld av upplevelser än onödiga måsten som vi för envist vägrar ge upp](#).

Samtidigt som vi kan glädjas av den digitala automatiserings fördelar är det lika viktigt vi kommer ihåg, har respekt för, vad det är den ersätter och hur. Bara då kan vi på riktigt förstå fördelarna av att hela processen hjälper oss sikta om och fokusera mer av vårt intresse på att lösa framtidens problem.

Är svår konst och kräver en hel del kunskap kunna se igenom enkelheten i

dom nya digitala tjänsterna som förenklar vår tillvaro. Dock väl värt besväret stanna upp och ibland fråga sig:

- Hur tusan gick det där egentligen till?

PS: Har du ingen egen frånvarande kompis så varsågod och njut av tifot före BP-matchen för två år sedan...

#33 – För 16 år sedan – 1999 – Amigan 13 år av mitt liv (2015-07-25)

Den 23:e juli 2015 firade Commodores banbrytande dator **Amiga** 30 år. Sista dagarna har helt enkelt gått i nostalgins fotspår. För mig har Amigan speciell betydelse, den var trots allt central i min vardag och arbetsliv under 13 år. Medan jag sökte mig mellan Amiga-sidor så dök jag även på mina egna digitala fotspår.

Här följer en kort sammanfattning av den upplevelsen.

Påminnelsen

Det oundvikliga slutet:

The screenshot shows a web browser window displaying the 'X-files media' website. The sidebar on the left contains a menu with the following items: 'Tidningen' (with sublinks: 'All/echo', 'Aktuellt nummer', 'Nästa nummer', 'Gamla nummer'), 'OnLine', 'Amiga', 'Linux', 'Mobilt', 'WebForum', 'Länka till oss', 'Annonsering' (with sublinks: 'Företagsannonser', 'Radannonser'), and 'Prenumeration' (with sublinks: 'Sverige', 'Skandinavien', 'Lösnummer'). The main content area features a large yellow title 'Allmänt' on a purple background. Below it is a blue header for an article titled '990914 - Jobbigt, men nu är det slut :-('.

990914 - Jobbigt, men nu är det slut :-('

I fredags **meddelade** jag att X-files media HB är i konkurs. Det var inget roligt besked att lämna som du säkerligen förstår. Nu ett par dagar senare, efter att jag gått igenom den värst helgen i mitt liv, vill jag gärna försöka förklara lite mer om dom bakomliggande orsakerna istället för att bara gömma mig och låta alla spekulera om vad som händer eller inte händer.

Jag startade, tillsammans med en kompanjon, tidningen i början av 1996 efter att den enda Amiga-tidningen, DMz, hade lagts ned. Jag visste att utan en

Det är snart 16 år sedan nu.

Ändå ser jag många likheter från vad jag gjort tills då och vad jag nu försöker göra med [Baksteg och mina andra projekt i pipelinen](#).

[Hela texten kan läsas på web.archive.org](http://web.archive.org). Utan den arkiveringstjänsten så hade den berättelsen förmodligen varit borta för alltid. Trots att den publicerades enbart på internet redan då i september 1999.

Recensionen

Stor underhållning och kvalitet i den här recensionen av ett av mina nummer. Kan bara tacka och bocka:

Här favoritbiten:

Av [Joakim Kilman](#) (2011)

Vi ska läsa nummer sex från 1996. Det går fort, jag lovar. Tidningen är tunn, och det allra mesta är totalt ointressant för alla utom möjligen för folk som heter Andreas Reuterswärd eller något liknande.*

Vi börjar logiskt nog från början, med Freddie Mercurys ledare. "Det är drag i AmigaInfo", heter den. Drag, minsann? På vilket vis, Freddie?

Intervjun

Från intervju av **Kjell Breeding** och publicerad på safir.amigaos.se (Dec 2009):

Vilket är ditt favoritnummer av Amiga Info genom tiderna?

*Utan tvekan nummer 11 då jag intervjuade **Dave Haynie**. Både därför att det var den personligt mest givande artikeln jag någonsin skrev och den mest uppskattade av läsarna.*

Det hela började med att jag träffade Dave på CeBIT då han jobbade för PIOS Computer. Vi satt ner och han började svara på mina frågor och berätta sin historia. Jag kunde

direkt se den glädje han hade haft under åren han jobbade på Commodore och alla fantastiska personer han jobbat med på utvecklingsavdelningen. Samtidigt var det inte svårt att se den enorma besvikelse han hade genomlevt under ledningens totala misshandel av Amigan.

Det var en upplevelse att lyssna på hans berättelse och något jag ser som mitt bästa minne från alla år Amigan var centrum i mitt professionella liv.

*Väl hemma så följde jag upp intervjun med nya frågor som, och tack vare **Tommy K. Johanssons** enorma arbete med att översätta det till svenska, blev resultatet den enskilt största och mest uppskattade artikeln i tidningens historia.*

*Om vi tar tidningsomslag så är julnumret, #15, med dynamitpaketet och etiketten "**God Jul Gill Bates från Amiga-användarna**" en höjdpunkt. Det var lite kaxigt kan man säga.*

Digital version

Här har jag [hittat en PDF-version av AmigaInfo #15](#), fortfarande mitt favoritomslag. Kul att någon bemödat sig skanna in och dela. Har nämligen inte kvar några egna kopior av något nummer. Skrollar igenom och minns tillbaka...

Ser att i just det numret handlade min ledare om "Amigan och internet"

Min ledare i AmigaInfo #15 1997.

Bevisligen är det jag anno 1997

För idag prisar jag definitivt inte MicroSoft Frontpage längre...

Nyhetspalten är kul läsning. Ha i minnet att detta alltså redan är 18 år sedan.

Var pricksäker redan då

Kläfingrigt tangentbord

Kostnaden för enheter som kan kolla fingeravtryck, scanners och mjukvaror för att matcha en användares fingeravtryck mot en databas, kostar nu ca 300 dollar. Detta jämfört med 1200 dollar för ett år sedan. Experter spår att redan tidigt nästa år kommer det tangentbord och möss med användarens fingeravtryck inbyggd, vilket eliminerar behov av lösenord för att komma in på t ex nätverk.

John Blund II

Förutspående att internet kommer att bli så enkelt att använda att folk tar det för självklart. Bill Gates, VD på MS, säger "Om jag om tio år håller ett tal om att - webben som livsstil - kommer folk att skratta åt mig på samma sätt som om jag idag sagt - telefonen som livsstil. Dom skulle sagt, vad är det för en visionär" (Bill var den som för något år sedan, liksom kommunikationsminister Ines Uusman, avfärdade internet med att vara en snabbt övergående fluga /red.anm).

Ringa in är nya strategin

Företag börjar använda så kallade webb-ringar. Det är sajter som har liknande innehåll eller tema som via en webring gör det enklare för användarna att hitta till dom. "Jag skulle vilja kalla webringar för en gimmik, men det ger presumtiva kunder ett nytt sätt att hitta sajter", säger en medlem av hästprodukt-webringen. Trenden växer nu snabbt. I januari skapades www.webring.com, en katalog över webringar. Då med ca 1 000 ringar. I september hade listan växt till runt 18 000 med totalt ca 200 000 sajter. webring.com uppskattar att antalet "hits" kommer att öka 22% per kvartal.

Osynligt nätverk hemma

Vetenskapsmän på IBMs forskningscentrum i Watson, har utvecklat ett trådlöst system som kan sända och ta emot data utan fel i hastigheter upp till 10 megabit per sekund (samma hastighet som vanlig ethernet). Den nya tekniken, som är betydligt snabbare än de 2-Mbps trådlösa system som finns idag, är nyckeln till utvecklingen av framtida hemnätverk för massor av olika tillämpningar. Nyckeln till IBM genombrott är nya algoritmer och koder som eliminerar signal reflektionsproblem som har varit problemet RF-system inomhus.

Nyheter om framförallt internet i AmigaInfo #15 1997

Ines Usman fick sig en slev igen också...

Eller den här från Computer97 mässan om framtidens små Amigor

kommentar om mässan

Framtidens Amiga ryms i bröstfickan

Enligt Amiga Inc. ska framtidens AmigaOS kunna köras på allt från TV-apparater till stora servrar. James Ceraldi på spelföretaget Aurora Works har dock en specifik idé om hur framtidens Amiga skulle kunna se ut.

- Framtiden ligger i små handdatorer som ryms i bröstfickan. Tänk om jag sluppit ta med mig en tung Amiga hit till mässan, och istället kunnat använda en liten Amiga-PDA, kopplat in bildskärm, tangentbord och mus, och kört igång. All elektronik som krävs för att köra AmigaOS får lätt plats i en liten handdator.

James demonstrerar med sin lilla Psion-PDA hur han menar.

- Marknaden för sådana här små datorer har bara börjat. Kan Amiga Inc hoppa på tåget nu, och leverera en handdator med det överlägsna operativsystemet AmigaOS, har man verkligen alla förutsättningar för en stor succé. **AI**

AmigaInfo #9 December 1997

10 år före Apple kom med iPhone. Inspiration någon?

Tidningen hade egen serie-strip också. Penslades av **Mattias Gordon**:

Någon som kan gissa inspirationen till figuren?

Här uppmanade jag till *bojkott av alla banker utom SEB och Sesam* ifall dom inte omgående lovade stödja kunder som besökte dem på internet från sin Amiga.

Internet·info

Appropå SE-Banken har även de gjort en Ansiktslyftning, nu med utökad service och funktioner samt även ett Internetkontor för företag. (www.seb.se)

AmigaInfo uppmanar till Bank-bojkott i Sverige!

Kuggfrågan

Vilka kommer ihåg den här **annonsören**?

Designen

Fasen, jag kunde ju få till det riktigt bra ändå:

AMIGA+info

Prenumerera på AmigaInfo!

3 mån gratis* internet

Köper du en hel- eller halvårsprenumeration kan du få 3 månaders gratis Internetabonnemang hos Algonet.

* Efter de tre första numrerna går ett abonnemang över till ett standardabonnemang. Om du inte längre har tillgång till abonnemang ska du betala de tre månader du inte använder. Abonnementet gäller 3 månader från den 15:e i januari, och det ska betalas med ett giltigt kreditkort. Betalning ska göras till: Algonet AB, Box 100, SE-100 01 Stockholm.

eller

Gör så här

- Fyll i namn & adress
- Skriv ditt val
- PG 135 04 67-5
- Ange vilken prenumeration du vill ha
- Ange om du vill ha Internet eller Opus, eller båda (för endast 99,- extra)
- Räkna ihop summan och fyll i den

Allt klart, bara att gå till posten eller giron.

Prent-priser

3år provpren ...	99,-
6år	195,-
11år helår	345,-

VI Söpper Tower

OPUS 5.11

DirectoryOpus v5.11 gratis*

Köper du en helårsprenumeration får du det avancerade filhanteringsprogrammet DirectoryOpus 5.11 helt utan extra kostnad!

*Helt egen utveckling och helt gratis för alla som prenumererar på AmigaInfo. Detta är ett av de bästa programmen för Amiga.

Vill du även ha Internet betalar du endast 99,- extra för Opus

AMIGA+info

Opus Magazine

DATOR-ACADEMI 14

Lite kul att det räckte med [den här lilla Wikipedia-sidan om mig och AmigaInfo](#) för att hitta alla ovan digitala fotspår jag redan lämnat efter av värde. Var i alla fall en värdefull och givande återblick i min egen historia.

Hittade senare även [PDF-version av AmigaInfo 1-1998](#).

#34 – Samhället tar inte hand om sina småföretagare (2015-07-25)

...samhället dömmar däremot i efterhand.

- Har småföretagaren lyckats vill samhället vara med i rampljuset.
- Har småföretagaren misslyckats får denne reda ut sin egen sörja.

I samhället räknas bara vinnaren, den andra vill skina ikapp med.

Winner

Det samhället borde egentligen inte existera längre.

Ändå lyckas det klamra sig kvar.

Varför?

#35 – Allt är möjligt, tills motbevisat (2015-07-27)

Den ambitionen har jag satt som *Mission Statement* för www.baksteg.se – Förenklat översatt från original-engelskan:

Hypoteserna, som presenterades i inlägget om att [Språk i grunden bara ett av många kommunikationsmedel](#) vi bör lära oss använda bättre, blir bara allt tydligare.

Den [23:e juli i år firade Amigan 30 år](#). Jag var med från början och ända fram till 1999.

Det var en fantastisk tid att bli vuxen i, dom stora digitala genombrotten slog ner som spjut i backen hela tiden. Man tog språng, stora språng och inte tipp-tappande småsteg som nu...

Det var pionjäranda med *BBSer*, *fidonet* och sedermera modemuppkopplad *internet*. Extra telefonlinor i hem och hus blev allt större måsten, även om långa mörka nätter kompenserade till viss gräns.

Mycket handlade fortfarande om att bara testa, ha kul och labba runt om vad som var möjligt göra, inte sukta och drömma efter nästkommande

utlovade *superhype* som idag.

Det var pionjäranda, således **startup**-anda, då det fanns idéer i överflöd att prova, vidareutveckla och bygga något på.

Tidningar var fortfarande dåtidens internet, informationsbäraren som spred inspiration och lära mellan *hobbyister, nördar och geekssinsemellan*.

Var fortfarande positiv status *vara med i "tidningen"*...

Tydlig kontrast

Medan jag skriver detta inlägg inser jag hur otroligt privilegierad jag är som har tillgång till den här kontrasten, att kunna jämföra tiden jag drev **AmigaInfo**, som gammaldags papperstidning, med hur publicering online fungerar idag.

Att ha den bakgrunden med mig, erfarenheter från tiden före *online*. Som den [utveckling av journalistiken jag kan tacka pappa för](#) att nu bättre kunna förstå.

Ju mer jag börjar förstå vad "[vi behöver bättre förstå vår Digitala Identitet](#)" handlar om, desto tydligare inser jag det handlar om *vår egen personliga användarupplevelse* om hur vi använder *online* i vår egen vardag.

- Mer om [personal User eXperience](#) (pUX) på min engelska blogg.

Det arbete jag redan gjort under det här året om att inte planera schemalagt, utan istället antingen fixa justeringen direkt eller låta bli helt, har varit en ovärderlig strategi. Att få [struktur och organisation på alla relevanta digitala kanaler](#) har rent ut sagt gjort underverk för min personliga användbarhet av just *online*.

I helgen hittade jag ytterligare två nummer, dom två första, av AmigaInfo på nätet. En läsare som på Facebook kommenterade ett av mina inlägg och meddelade om var han gjort dom inskannade PDF-versionerna tillgängliga.

Sicken grej alltså!

Efter att ha skrollat igenom flera av mina gamla nummer så inser jag att det jag nu håller på med **är försök 2.0** av vad AmigaInfo kunde ha lett till.

Det här citatet från [Joakim Kilmans fantastiskt underhållande recension av AmigaInfo #6](#):

Men nej. Mer än något annat var Amiga info en tidning full av spöken och dödsrosslingar. Det är på sätt och vis förkrossande läsning. Tidningen gavs ut i 19 nummer mellan 1996 och 1999, vilket med tanke på omständigheterna är riktigt imponerande.

Det jag främst tar med mig därifrån är ”vilket med tanke på omständigheterna är riktigt imponerande.”.

Jag visste om omständigheterna...

Jag visste om riskerna...

...ändå fanns det realism i drömmarna även då.

Precis som nu med hela *Startup*-vågen, till stora delar byggd på *the Sharing Economy* och *Open-rörelsen*. Dom tre tillsammans formar en formidabel kombination som bara kommer växa sig starkare.

Baksteg kan ofta handla om att lära från sin egen historia, genom att återuppleva utifrån dom möjligheter vi faktiskt har idag.

Som jag just fått därför att flera av mina gamla AmigaInfo-nummer nu ligger ute, lätt tillgängliga på det öppna och fria nätet.

Läs mer:

- [The Amiga turns 30—“Nobody had ever designed a personal computer this way”](#)

#36 – Vilken kultur lever vi i, egentligen? (2015-07-28)

Så länge jag kan minnas har debatten vad som är kultur och vems dylikas viktighet är mest värdefulla pågått, med oss som åskådare. Den har ”självklart” också flyttat ut här på internet, då främst i så publika sociala medier som möjligt.

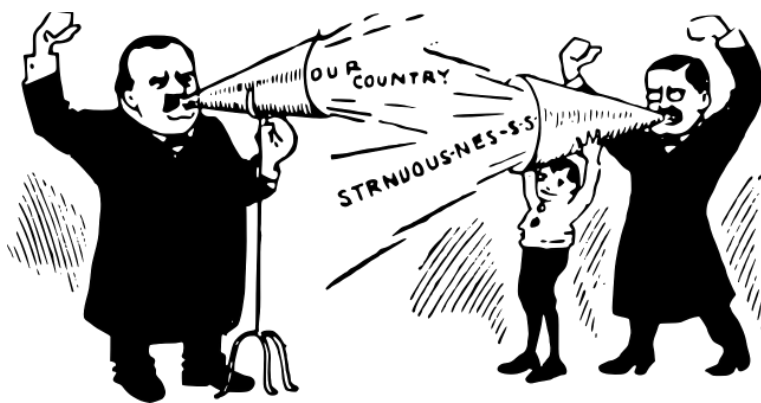
...bara ett förslag

Kan vi inte bättre nu?

Eller kanske prova utifrån annat perspektiv än ”samhällets syn på saken”, istället mer utifrån den nya vardagskulturen som växer fram i takt med att öppenhet och samarbete på internet gett oss möjlighet lära oss bättre?

#37 – Skärp dig eller stå still och ilsket stampa (2015-08-01)

Hur långt har ert gapande, skrikande, klagande och bortskyllande egentligen lett till framgång och nödvändiga förbättrande förändringar?

Agitatorernas tidevarv är förbi

I dom allra flesta fallen, om du objektivt ser på saken, så har knappt ett jota hänt. I alla fall lite av långvarigt värde för utvecklingen. Speciellt inte vad gäller samhällsnyttan, den som tjänar oss gemensamt.

Du står förmodligen bara still och fortsätter beklaga om samma saker.

Undrar säkerligen varför ingen vill lyssna...

Göra upp med dagens normer

Det är dags ta paus och reflektera över vilka resultat vi får från att med allt monotonare röst upprepa allt mer urvattnade åsikter. Speciellt andras åsikter bara för att "dom låter ju bra..."

Den första, som både är den största och värsta bromsklossen för samhällsnyttan, vi behöver modernisera är **den offentliga debatten**. Inte nog med att den i traditionella massmedium som dagstidningar (både morgon- och kvälls-varianterna), radio och TV bara blir allt mer utstuderad och hätsk. Nu håller den för många även på att kväva nyttan av det fria och öppna samarbetet som sedan länge redan frodas och utvecklas gränslöst med internet som sammankopplande medium.

Gyllene tillfälle starta om

Vi har fått en fantastisk möjlighet, *ett riktigt gyllene tillfälle*, att starta om, att tänka om, att omgruppera och att använda gemensamma lärdomarna från hur gamla normer fortfarande styr och ställer för dom få. Detta medan dom många – *vi ute i vardagens verklighet* – harvar runt i den skit dom få lämnar efter sig.

Gammelmedia har inte längre ensamrätt att kontrollera och leda den offentliga debatten!

Att gammelmedia fortfarande kan beror på att för många av oss fortfarande sitter passivt och låter dem hålla på. Hålla på och kasta skit på varandra utifrån gamla synsätt, gamla ideologier och framförallt från gamla historiskt uppnådda maktpositioner.

Så länge vi sitter passivt med pilsner och chipspåse, ofta utfläkt i soffan framför TVn, så blir inte våra röster hörda!

Ej heller fungerar det att använda deras gamla metoder för att ur egen desperation och frustration översvämma våra nya digitala sociala mötesplatser med megafonröster och, med deras fallerade taktik och strategier, skrika ut våra protester.

När dom många skriker i kapp finns det få som orkar lyssnar!

Din röst är värdefull

...dock knappast om du fortsätter leka papegoja!

Den smarta revolutionen pågår redan för fullt!

Du är troligen bara för upptagen med att agitera enligt gårdagens normer...

När funderade du senast över vilkas åsikter du själv lyssnar till?

#38 – Den tärande Offentliga Debatten (2015-08-04)

Så hände det igen. Några tweets fick mig nyfiken:

[Första tweeten är tyvärr borttagen av kontot bakom]

och

Visste nästan instinktivt vad jag skulle få läsa på Bilder: Ilskna svar på SD:s reklamkampanj på SvD.

Jodå, redan ingressen bekräftade misstanken:

Bilder: Ilskna svar på SD:s reklamkampanj

De sociala medierna har kokat av diskussioner kring Sverigedemokraternas reklamkampanj på Östermalms tunnelbanestation. Här är några reaktioner.

SD annonserar hos SL

Debatten har alltså redan spårat ur...

Den rätta frågan

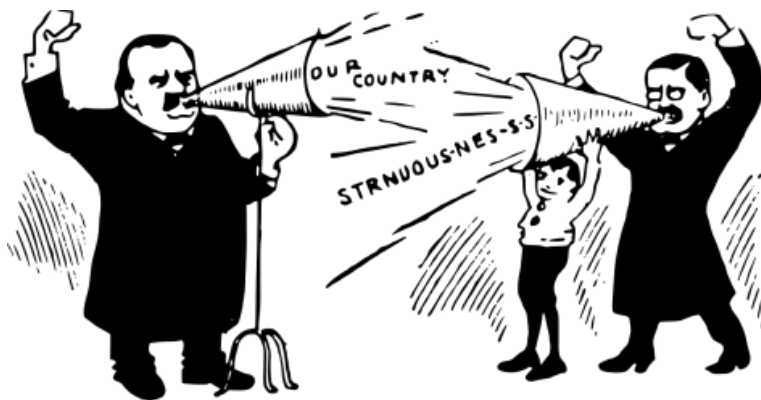
- Hur, var och på vilka sätt ska demokratiskt folkvalda riksdagspartier få marknadsföra sina budskap till väljarna inom landets gränser?

En rimlig följdfråga att sen diskutera är dom offentliga, skattefinansierade, partistöden...

#39 – Det off entliga debattklimatet i Sverige är sjukt! (2015-08-04)

Sedan tidigt i våras har jag medvetet hållit mig undan från att följa *den offentliga debatten* i Sverige via dom traditionella gammelmmedia-kanalerna. Istället låtit dagens online-media, dom kanaler jag sett som relevanta, styra min omvärldsbevakning.

Det har funkad förträffligt.

Megafonröster från förr

Det sammelsurium som idag är *den offentliga debatten*, den arena där Sveriges framtid är tänkt att kunna avgöras.

Vad är det för jäkla skit vi har tillåtit *den offentliga debatten* utvecklas till?

Kontrasten till [Öppen-rörelsen](#) blir bara tydligare...

Läs mer: [Den tärande Offentliga Debatten](#)

#40 – Den närande Offentliga Dialogen online (2015-08-04)

För mig är *den offentliga debatten* bara för mycket av fel saker. För mycket av konflikter, ärelystnad, elände och rent ut sagt skitsnack. Dessutom ofta bottnad i en rädsla för att publikt göra bort sig.

”Offer”-rollen är idag mest gnistan som tänder brasan.

Det finns inga säkra kort gömma sig bakom

...tills nästa flammar upp med större potential för *den offentliga debatt-arean*.

Framförallt är det en typisk energitjuv, det har jag förstått nu när jag lyckats koppla ifrån.

Öppen-rörelsen

Den öppen-rörelse som faktisk har 50+ år gamla rötter redan, håller nu på seriöst allvar att bryta igenom även här i Sverige. Kvaliteten och innehållet på bloggar utifrån egna idéer och initiativ finns redan. Har tappat räkningen över alla fantastiska lärarbloggar jag stött på under sista året. Bloggar med substans utifrån vardagen i skolan, något som allt för sällan får vara med i *den offentliga debatten*.

Vi kan [inte fortsätta skrika oss hesa](#), fungerar allt sämre.

Inte bara "Öppen källkod"

En orsak till att Sverige inte hänger med i utvecklingen, inkl. vad gäller Sharing Economy, är jag övertygad beror på den felaktiga översättningen av "Open Source" till att heta "Öppen källkod" på svenska.

För mig är den öppna källkoden frukten, själva resultatet, av det öppna samarbetet. Ett allt bättre versionshanterat testamente om hur det faktiskt redan fungera annorlunda när vi använder digitaltekniken på lite smartare och annorlunda sätt.

*Mycket tack vare just **Open Source** har vi nu näst intill gränslösa möjligheter till öppna samarbeten med internet som infrastruktur.*

Då kan vi lika väl använda det vi redan har för Offentlig Dialog som debatt.

Lite längre fram kan vi ju jämföra hur det utvecklats sedan sist.

Gärna en commit i taget 😊

#41 – Min ambition med Baksteg (2015-08-05)

Dags att lägga korten på bordet och presentera lite mer om min vision och mina ambitioner, specifikt då vilken roll jag tänker mig att **Baksteg** kommer spela.

Utgångsläge

Kortfattad sammanfattning:

- Utgå från
 - Digitalteknikens faktiska möjligheter
 - Open-rörelsen
 - Sharing Economy

Jag är nämligen övertygad om att vi idag ännu är för upptagna med fel saker även online. Men också att det är något som kan fixas rätt enkelt och det är utifrån det som jag har valt att utgå från listan ovan.

Samarbeta

Det är dom möjligheterna som jag vill utforska vidare med Baksteg som samlingspunkt *online*.

Baksteg Blogg

Här på bloggen vill jag fortsätta utveckla bloggandet till att handla mer om varför något hänt och hur det påverkar. Det är för mig betydligt intressantare än ”att något hänt” som är utgångsläget I *den offentliga debatten* i Sverige.

Jag föredrar istället öppen, transparent, inkluderande, lärande och utmanande dialog om det som bekymrar oss i samhället. Framförallt med personer som har egna erfarenheter och rätta viljan vilja förbättra vårt gemensamma samhälle.

Därför tror jag också att vi behöver tänka än smartare och betydligt mer utifrån vår egen vardag, dom situationer vi dagligen ställs inför, när vi vill lösa vad som i debatten klassas som *samhällsproblem*.

Vad vi däremot ännu inte på riktigt förstått är att vi inte längre behöver vänta på att någon annan, gärna uppe i toppen, ska göra något. Tack vare digitaltekniken kan vi idag hjälpa varandra genom det öppna samarbetet som redan sker, ofta kallade online-communities. Virtuella mötesplatser är en rätt bra svensk term för vad det handlar om.

Just dom möjligheterna jag vill utforska vidare om med Baksteg Blogg som samlingspunkt.

Just nu filar jag på en guide för att blogga här. Den kommer jag snart göra publik i [Prata Baksteg](#) forumet för feedback och vidare diskussion.

Jag vill också ge fler möjlighet att blogga här och berätta utifrån sin egen vardagsmiljö, sina utmaningar och situationer. Det perspektivet saknas nästan helt I *den offentliga debatten* och det är rätt allvarligt i mitt tycke.

Se [My search for an improved Digital Identity](#) (LinkedIn) där jag ger en sammanfattning om hur publicering har förändrats i takt med digitaltekniken och möjligheterna det lett till. Som exempelvis det som Sharing Economy handlar om.

Därför som använda, lära mer om och förbättra det öppna samarbetet är så viktigt för mig och att idéerna bakom Baksteg håller i alla fall mina egna test.

Se mer: [Medhjälpare till Baksteg sökes](#)

Min situation

Jag är långtidsarbetslös och tillsvidare långtidssjukskriven i väntan på diagnos.

Jag är däremot inte sysslös!

Ej heller slut på idéer!

Vad jag tycker om den Offentliga Debatten

Summeras bäst samman i mina tre blogg-inlägg från igår:

1. [Den tärande Offentliga Debatten](#)
2. [Det offentliga debattklimatet i Sverige är sjukt!](#)
3. [Den närande Offentliga Dialogen online](#)

#42 – Redaktörens nya digitala utgångsläge (2015-08-05)

På den tiden utrymme och schemaläggning kraftigt begränsade en publikations möjligheter så var redaktörens roll i första hand refuserande för att passa in i dåtidens begränsade format.

Den flaskhalsen finns inte längre och därför behöver vi också tänka om redaktörens roll.

Tog mig en funderare...

För mig innebär det att redaktören istället kan fokusera mer på att hjälpa skribenterna utveckla berättelsen (storyn) och självklart då även det kreativa skrivandet.

Det vill jag prova att vidareutveckla här på bloggen, att hitta nya sätt att sköta en "redaktion", där all publicering sker "online" och där så många som möjligt får vara med och påverka inriktningen.

Det vill jag göra så öppet som möjligt, med [forumet som utgångspunkt](#). Säkert finns många fler än jag som har idéer om hur exempelvis [journalistiken kan bli cool och närvarande igen](#)?

Tack vare dom nya möjligheterna kan vi på enklare sätt låta många fler roller vara med. Jag vill inte här ha en redaktion av ”tidnings-murvlar” utan av alla som vill vara med och hjälpa till och skapa en bättre och mer utvecklande dialog. Inte bara för att motverka *den offentliga debatten*, utan också för att vara med och skapa något mycket bättre.

Som redaktör på Baksteg är det också min uppgift att förenkla arbetet med innehållet och göra samarbetet mellan medhjälparna smidigare. Idag är det enklare än någonsin med fantastiskt bra *Open Source*-projekt att själv testa och bygga vidare från.

Även om allt, tillsvidare, måste ske på frivillig basis, så innebär ändå [rollerna på medhjälparsidan](#) ett visst eget ansvar, men också en deklarerad vilja att vara med och hjälpa till, att vilja lära sig tillsammans med oss andra.

Jag jobbar på fler idéer om hur det ska framgå tydligare, såsom *byline* på publicerade blogg-inlägg, mer utvecklad profil-sida, om vad medhjälpare bidrar med och olika sätt att följa ämnen, författare osv...

Det räknar jag som ett pågående arbete och något jag också hoppas få kontinuerlig feedback om så att det kan göras än bättre.

Välkommen till Baksteg
/thomas

#43 – Open Source är att förenkla för varandra, där värdet finns (2015-08-05)

I grund och botten är den principen ett av dom starkaste fundamenten som hela Open-rörelsen växt fram till.

Open Source är sandlådan alla får vara med i, bara man är beredd att dela hink och spade med andra.

Öppen Källa

Det är den raka, den rätta, översättningen av *Open Source* till svenska. Inte ”Öppen källkod” som så envist lever kvar i svensk debatt och massmedia.

Gammal idé

Det är den öppna kommunikationen och det öppna samarbetet som leder fram till nya idéer,[opt: gemensamt github-rep,] till projekt och nya virtuella samarbetsplatser (communities).

Den utvecklingen tar alla Open Source-projekt. Inkl WordPress som driver just den här bloggen.

För att testa så har jag medvetet försökt använda WordPress enbart från det grafiska webb-gränssnittet. Även om det just nu är lite strul med temat så har detta fungerat över all förväntan. Trots att jag hostar på eget webbhotell och allt vad det innebär.

Inte behövt pilla en rad öppen källkod än...

Visste du också att för en av de senare releaserna av WordPress så [bidrog inte mindre än 1000 entusiaster](#) på olika sätt. Många säkert bara för möjligheten att förenkla för oss användare.

Sharing Economy

Det är den här typen av öppna och idag nästan gränslösa möjligheter till samarbeten som den kollaborativa ekonomin (Sharing Economy) har fått stor draghjälp till. Passar helt enkelt suveränt med många av målsättningarna hela öppen-rörelsen förespråkar.

Genom att finna sätt att samarbeta smartare kan vi lösa utmaningar bättre. Som den att Sverige halkar efter i digital utveckling, helt i onödan dessutom.

Öppna källor till kommunikation, kunskap och kollaborativa möjligheter har redan visat sig fungera.

#44 – Sökes: Berättare ur vardagen (2015-08-06)

Jag är övertygad om att det finns massor av fantastiskt bra vardagsberättelser som tyvärr för sällan berättas och blir hörda.

Det vill jag råda bot på med början här på **Baksteg Blogg**. Ge fler möjlighet att berätta utifrån sin egen vardag, sina egna situationer och perspektiv och hur vi antar och hanterar dem. Jag tror nämligen att det finns massor av små, ofta indirekta, utmaningar i våra vardagliga roller som inte kommer fram i *den offentliga debatten*, som dominerar diskussionen för mycket utifrån sökande efter för generell samhällsnytta.

Jag tror också att många av oss är lite för upptagna med att bara ta oss igenom vardagen. Finns lite tid, energi, över till att också orka med uppleva.

Jag vill istället berätta utifrån perspektivet hur vi utvecklar våra egna vardagsroller, både privat och professionellt.

Eller, för att vara tidsenlig, hur vi ”*innoverar vardags-upplevelsen*” till det bättre.

På geek-språk passar nog ”*hacka vardagen*” bäst för mina planer...

Hjälpa utveckla varandra

Det är här jag behöver hjälp. Dels att kunna formulera ner detta till vettig information, guider och instruktioner om vad bloggande här handlar om osv. Vilket är den lätta delen.

Pratbubbla

Den stora utmaningen är att sedan att bygga vidare och samtidigt omsätta i praktiken och även ta vara på de nya friheter som digitaltekniken gett det kreativa skapandet. Då inte minst verktyg för smartare samarbeten.

Detta är något jag är övertygad vi kan lösa bättre tillsammans. Jag tror mycket på hur öppna kollaborativa digitala mötesplatser fungerar. Dom öppna projekt som fungerar bäst är dom som har vision och tydliga mål med vad det är dom vill lösa.

Det tror jag kan fungera ypperligt med hur jag vill vidareutveckla Baksteg, med så stort användarinflytande som möjligt.

Inga förkunskaper krävs

...bara en vilja att använda, lära och vara med och förbättra (ALF-modellen)

Resten går att lösa när så behövs.

Det är exempelvis därför som [Freemium-listan innehåller dom öppna tjänster den redan gör](#). Det är nämligen fritt tillgängliga verktyg som jag utvärderat, lärt mig och som kommer att bli användbara så fort den andra bloggaren kommer igång.

Dom är också valda därför att mitt förtroende för företagen bakom är stort. Dels om att tjänsterna kommer finnas kvar under överskådlig framtid och

dels om att deras kostnadsfria (*Freemium*) alternativ är väldigt användbara och att Premium (betaltjänsterna) inte känns påtvingande.

Där tror jag det finns massor av intressanta möjligheter att utforska och blogga om, hur vi smartare kan använda online-tjänster för att förenkla för våra prioriterade roller.

Just inom journalistiken och publicering i stort ser jag stora möjligheter att kunna jobba smartare. Samma utmaning gäller naturligtvis även för en enkel blogg som Baksteg. Speciellt då ambitionen är att skala upp för att det ska fungera.

Historiskt perspektiv

Jag har [publicerat papperstidning](#) och inom IT är jag speciellt intresserad av användbarhet, använda-upplevelse och arbetsflöden. Den kombinationen ger mig stor kontrast i hur produktion och publicering har utvecklats i takt med digitaltekniken.

Det är den kunskapen som lett till [Min ambition med Baksteg](#) bättre kunde beskrivas och varför jag nu är redo att [släppa lös vidareutvecklingen mer öppet](#).

#45 – Vardagsmedia saknas i samhället (2015-08-07)

Det finns kulturmedia, sportmedia, nyhetsmedia osv men däremot inte vardagsmedia.

En snabb sökning på Google gav detta lite roliga resultat:

Baksteg som vardagsmedium

I [Vad menas med granskande och grävande journalistik?](#) skrev jag om journalistiken på 1970/80-talen, om hur den då var mer lokal och jordnära. Framförallt på landsorten där jag växte upp.

Mycket av det har försvunnit i takt med att tidningar, radio och TV lagt ner både lokala och regionala redaktioner. Istället valt satsa mer på centralredaktioner med vad det inneburit för lokala nyheter.

Eftersom det är framförallt berättelser ur vardagen jag vill styra in Baksteg på, så är det extra kul att "vardagsmedia" verkar ha varit oانvانت (läs: i alla fall oförstört) tills nu.

Vadå media

Som i vad media egentligen handlar och hur det används i olika former.

- Jag kommer från media
- Jag representerar media
- Vi är ett mediaföretag

Tre påståenden som blir bäst begripliga tänkt utifrån tidningar, radio och TV, gamla tidens envägsmedium alltså.

Vi behöver nog uppdatera en hel del "[någonting] media". Då inte minst utgå mer från vad digitaltekniken ger för nya möjligheter till gamla roller som exempelvis redaktörens.

#46 – Att underlätta för varandra skapar nya indirekta värden (2015-08-08)

Under en länge tid har jag utvecklat någon sorts hatkärlek till ordet ”att”. I mina texter har ordet stuckit ut mer och mer, skrikit rakt in genom mina ögon om *att* här behöver tänkas om, om det nödvändiga i ändra betydelsen från för mycket om *att* bara konstatera elände till något mer användbarare.

Behöver vi mer massmedialt olyckskorpande?

När vi hör och ser på nyhetsmedias rapporter om ”att något har hänt”, ”att det är någons fel” och ”att någon ska få skulden” så har jag bara mått allt sämre. Detta bombardemang av eländesbevakning, som vi överöses med varje dag, vilka långsiktiga negativa effekter har inte den dagliga upprepningen haft på mig, på oss massmediakonsumenter?

Är det därför så många passiva läsare, lyssnare och tittare sen så snabbt, allt för enkelt, använder eländet som matas ut, även i digital form, för *att* i sina egna sociala kanaler ventilerar den egna frustrationen och missnöjet om

att utvecklingen i vårt gemensamma, allt mer globala, samhälle går åt fel håll?

”Att” kan användas annorlunda

Det *att* som nyhetsmedia främst använder är det som också tjänar deras egna syften bäst. Det är det *att* som gjuter olja på elden och får eländesbevakningen att brinna allt värre. Där den allt svartare röken skymmer verkligheten allt bättre.

Det *att* som får sociala medier att svämma över av desperat och frustrerat upprepande av andras åsikter i uppföljningar från läsare, lyssnare och tittare om *att* det visst är minst lika eländigt i deras egen vardag.

Ett *att* som snabbt leder bort fokus från vad det egentligen handlar om. Det som hände bakom den utlösande faktorn, den faktor som eländesmedia valt sikta in sig på därför *att* det placerar dem själva i centrum av händelserna. Där dom likt gammaldags trafikpoliser bara behöver vissla och vifta fram för *att* kunna fortsätta styra eländesuppföljningen.

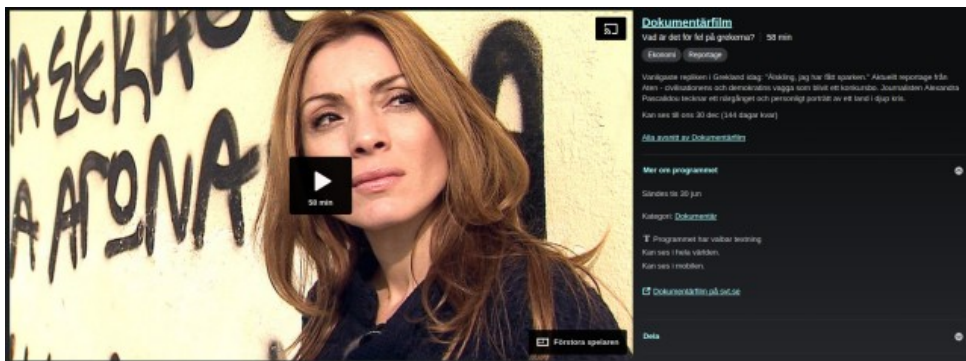
Det *att* gammelmmedia har upptäckt gör dem själva till fortsatt relevanta aktörer i samhället.

Att det är fel spår leda in debatten på har allt för många helt missat!

Jag tycker inte alls om det sättet ”Att” används!

Däremot tycker jag om **Alexandra Pascalidou** och det sätt hon använder för *att* förmedla berättelser. Berättelser tagna ur vardagens verklighet. Berättelser om människor och grupper som kommit i kläm i vårt gemensamma samhället, men ändå kämpar vidare i det lilla för det går ju inte *att* ge upp.

Som i dokumentären [Vad är det för fel på grekerna?](#)

Vad är det för fel på grekerna?

En fantastisk dokumentär som tar oss bakom dagens massmediala eländesbevakning och in i människors hem, vardag och de utmaningar dom dagligen som individer tvingas genomlida därför ”Att dom som har makten att bestämma så kapitalt har misslyckats!”.

Det att Alexandra berättar om är konsekvenserna politikernas agerande lett till. I den verkligheten, vardagen för dom flesta av oss, är inte skuldcastande och offentliga hudflängande viktigt. I den verkligheten handlar det allt mer om att bara överleva en dag i taget och att vägra ge upp hoppet om att det kommer bli bättre.

Personer som Alexandra får mig att [minnas tiden jag följde med min egen pappa, då han som frilansande lokaljournalist bevakade det som hände i och kring Moheda där jag växte upp](#). Tiden då den övervägande delen av journalistiken gjort rättare skillnad i samhället.

Jag minns det leende mottagande vi nästan uteslutande fick, ofta ackompanjerat med tack för tidigare publicerade och uppskattade notiser från det som hände lokalt. Tidigt förstod jag att det var viktigt för läsarna och en av huvuduppgifterna för journalistiken.

Att berätta om det som berör subjektet, dess omgivning och att sprida information som förklarar den egna vardagen, som underlättar vårt sökande efter lösningar mot en bättre framtid och mot nya intressantare upplevelser.

Det är bättre användning av *att* något behöver berättas, just eftersom det underlättar och förklarar så *att* vi andra lättare kan förstå vad som egentligen händer. Det *att* som berättar orsakerna bakom, som vi kan känna igen oss i, och kommer från dom som själva upplever det i sin egen vardagliga verkligheten.

Missa inte *att* "Vad är det för fel på grekerna?" börjar från November 2011. Alltså inte dom kriser som nu 2015 är ännu värre för Greklands befolkning. Det framgår tyvärr inte på varken [SVTplay](#) eller [SVT's huvudsajt](#) som annars brukar vara noga med att skylta med detaljer som inspelningsdatum...

Igenkännandet skrämmer

Varför reagerar så många då så fel på dom typerna av "att" som beskrivs ovan?

Jag tror det är så enkelt som *att* handla om vårt eget igenkännande. *Att* vi i andra människors vardag upptäcker *att* där kämpas det med samma vardagliga utmaningar som vi själva tvingas släpa vidare.

Det skrämmer därför vi helt plötslig inte längre kan känna oss unika, *att* vår egen eländiga situation, desperation och frustration delas av fler. Inte bara i Sverige utan även utomlands i länder som Grekland.

Då blir det helt plötsligt enklare *att* reflektera bort, *att* hoppa på eländeståget och elda på bortskyllandet som massmedia matar oss med.

Då flyttar vi snabbt och enkelt bort fokus från *att* behöva tänka, *att* behöva fundera och *att* behöva tvingas till eget ansvar om vår egen situation. *Att*, hemska tanke, tvingas till dialog utifrån sin egen situation, sina egna

erfarenheter och förutsättningar.

- Hur många mår egentligen bättre av *att* ventilera sina reaktioner på det sättet?
- Hur bra lösningar och förbättringar av vårt gemensamma samhälle har det lett till?
- Tror nyhetsmedia på fullt allvar att dom skapar samhällsnytta av eländesrapporteringen?

Det äkta värdet ligger i det indirekta

...det användbara värdet ligger i igenkännandefaktorn!

Värdet för oss själva ligger i när vi känner igen oss i andras situationer och därmed får nya perspektiv, uppslag och fakta som kan användas till förstå det vi själva behöver och kan göra.

Det värdet handlar om *att* vi då kan börja underlätta för varandra. *Att* tillsammans kan vi göra vardagen bättre genom *att* inte längre gömma undan oss själva av rädsla för *att* andra ska upptäcka hur eländigt våra egna liv utvecklas till.

Det självdestruktiva beteendet leder bara till mer elände, både för oss själva och omgivningen. Där finns inte dom svar och lösningar vi så desperat suktar efter.

Vi behöver bli modigare och våga visa *att* det är helt OK att misslyckas om och om igen.

- Omvärlden är inte statisk
- Omvärlden förändras konstant
- Omvärlden tillhör oss alla

Den indirekta nyttan handlar om att förstå förändringen som sker

Det är vår rättighet, och skyldighet, *att* ta vara på dom möjligheter vi faktiskt har *att* göra bättre skillnad.

- *Att* utgå från oss själva, vår egen unika situation och förutsättningar.
- *Att* vara med och förändra till det bättre.

Därför jag tänker fortsätta förändra min tolkning av ”att” till något mer användbart.

Därför jag blev så glad *att vardagsmedia ännu inte är ett förstört koncept.*

Istället något vi tillsammans kan skapa något värdefullare och mer användbarare av.

#47 – Du är med stor sannolikhet en riktig fegis! (2015-08-09)

Ett av mina tidiga blogginlägg här på Baksteg är [Språk är först och främst ett kommunikationsmedel](#), ha gärna det i åtanke när du läser detta inlägg.

Framförallt, läs inlägget igen om du känner allt för träffad av mina påståenden...

Att våga och övervinna risker

För förtydliga med generalisering är här en tabell med tydliga kontraster mellan hur vi uppträder fegt och modigt när vi på olika sätt kommunicerar med andra.

Den fege	Den modige
Du upprepar andras åsikter och slagord.	Du funderar först över vad andra egentligen säger, menar och hur relevant det är utifrån din situation och personliga utveckling.
Du har säkra åsikter om nästan allt som du själv inte kan påverka. Framförallt om allt elände nyhetsmedia förmedlar.	Du är mer intresserad av det som direkt berör dig, som du kan lära mer om och även vara med förbättra.
Ju längre bort från dig, helst i andra länder, desto mer har du att säga till om hur illa något är.	Du förstår att situationerna i omvärlden inte har samma förutsättningar som hemma hos dig.
Du gillar inte när någon ber dig förklara, du har redan fokus på något <i>helt annat</i> att klaga på.	Du vet att andra har kunskapen och svaren som ger dig ledtrådar. Du gillar resonera och vidareutveckla tankarna.
När något inte funkar så är det nästan alltid någon annans fel, oavsett.	Hoppsan, här måste vi nog undersöka vidare...

Tabellen kan tyvärr göras betydligt längre. Finns nästan hur många som helst tecken på hur fegt många av oss uppträder i kommunikation med andra. Säkerligen kan du själv komma på massor av småsaker du själv gör, eller gjort, som leder fel.

Hur smart kommunicerar du online idag exempelvis?

Efterord

Tack till [Helena Roth](#) för mosandet av dom sista tveksamheterna.

Detta verk är licensierat under en [Creative Commons Erkännande-IckeKommersiell 4.0 Internationell Licens](#).

Bilder som saknar källa är mina egna eller från [pixabay](#), en öppen [CC0-licensierad](#) sajt med bilder du får använda helt fritt, även ändra och sprida vidare.

Respektera våra allt öppnare rättigheter!

/@tsvenson